PIONERÅRET . 1957 . MAJ . NR. 4

SPEJDER-BLADET

Vædderen

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

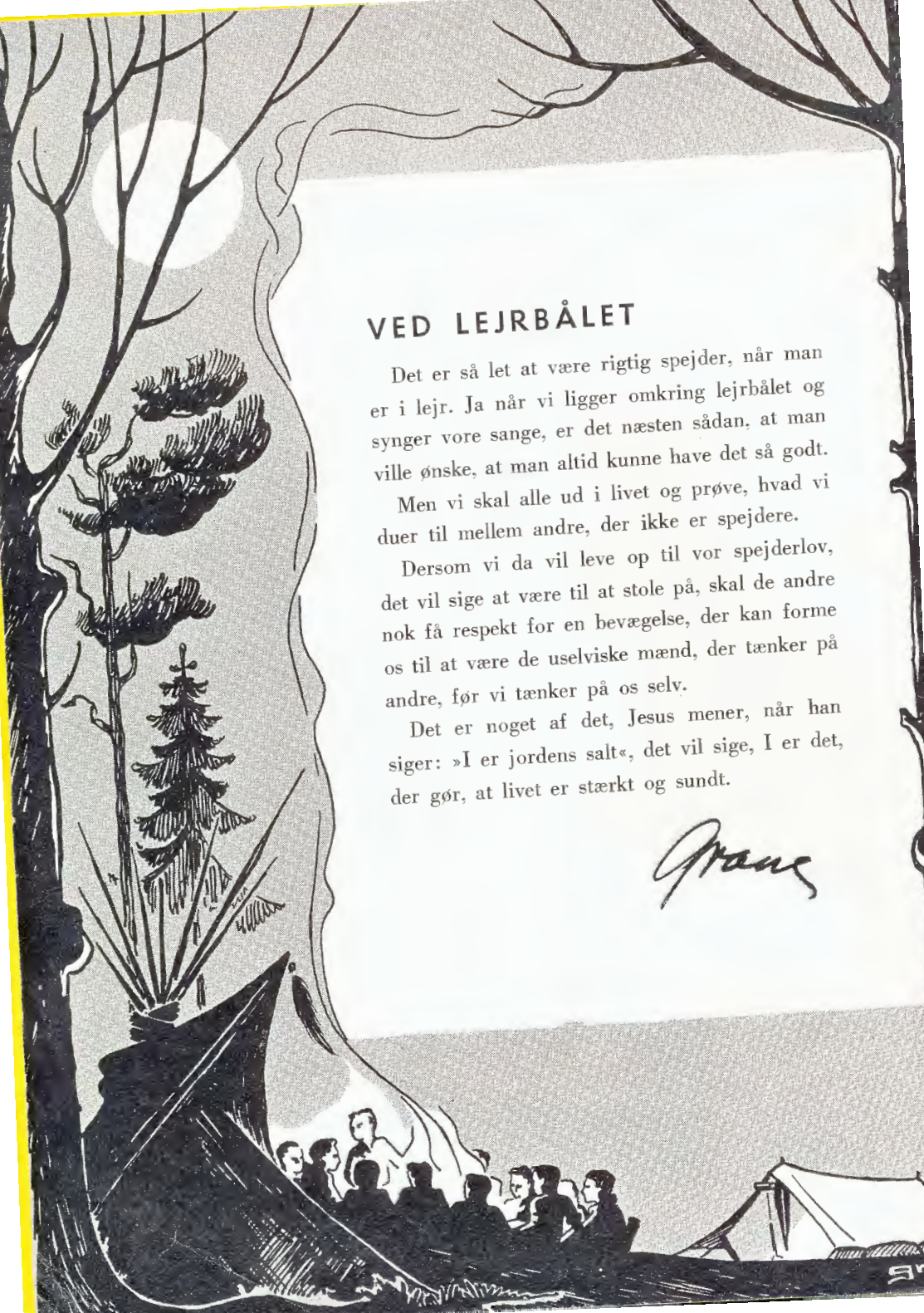

VED LEJRBÅLET

Det er så let at være rigtig spejder, når man er i lejr. Ja når vi ligger omkring lejrbålet og synger vore sange, er det næsten sådan, at man ville ønske, at man altid kunne have det så godt.

Men vi skal alle ud i livet og prøve, hvad vi duer til mellem andre, der ikke er spejdere.

Dersom vi da vil leve op til vor spejderlov, det vil sige at være til at stole på, skal de andre nok få respekt for en bevægelse, der kan forme os til at være de uselviske mænd, der tænker på andre, før vi tænker på os selv.

Det er noget af det, Jesus mener, når han siger: »I er jordens salt«, det vil sige, I er det, der gør, at livet er stærkt og sundt.

FRA BJERGPRÆDIKENEN:

FADER VOR

Jøderne havde bestemte daglige bedetider – ligesom Muhammedanerne. De stod i synagogerne eller på gadehjørnerne og bad i alles påsyn. Jesus kaldte sådanne offentlige bønner for hykleriske, og han advarede mod dem.

Bøn er nemlig ikke en øvelse, vi skal foretage for at formilde Gud. Det mener hedningerne. Men den kristne bøn er som barnets bøn til en fader, der elsker sit barn og derfor opmærksomt lytter til, hvad barnet siger.

Jesus giver i Mathæus evangeliets 6. kapitel v. 5–15 en anvisning på, hvordan den rette kristne bøn bør være.

Han siger først, at den skal bedes i *løndom*. Det vil sige, at det er en personlig sag mellem Gud og mig. Derfor finder vi et sted, hvor vi kan være alene. Selv i en toværelsers lejlighed i en larmende by er der mulighed for at finde et ensomt sted, måske er din sognekirke åben eller KFUM har et bedelokale. Og i lejren er det let at finde en stille plet ved stranden eller i skoven.

Dernæst siger Jesus, at vor bøn skal være *kort*. Mange hedninger tror, at deres mange ord kan overbevise Gud; nogle kristne tror det også. Men Jesus siger, at Gud ved, hvad vi trænger til, endog før vi beder ham om det.

Og endelig siger Jesus, at vi skal *give Gud æren*. Derfor beder vi først om, at Guds navn må være helligt for os, at hans rige må komme og at hans vilje må ske.

Først når vi har bøjet os helt ind under Gud, kan vi komme frem med bønnen om vore egne fornødenheder.

Så lærte Jesus os da *Fadervor* – den bøn, hvori vi giver Gud æren og beder om vore daglige fornødenheder samtidig med, at vi beder om hjælp til vor kamp mod det onde.

Det er en bøn, som alle kristne er fælles om. Derfor beder vi den i flertal. Det er nemlig også en forbøn. Men det er også en lovsang. Derfor slutter den med at prise Gud for hans magt: »Dit er riget og magten og æren i evighed.«

Den Gud, der har en sådan magt, er også mægtig til at tage sig af den enkelte.

Lad os så bruge vort Fadervor – både når vi trætte lægger os til ro, når vi synes, at verden er for ond ved os, når fristelserne er for hårde, eller når vi er så jublende glade, at vi må sige Gud tak.

»Fader vor, du som er i Himlene. Helliget vorde dit navn. Komme dit rige«.

Jens Andreassen.

Spejderbladet

VÆBNEREN

Maj 1957

INDHOLD:

Ved lejrbålet 110
Fra bjergprædikenen 111
Havens sorte sanger . 112
Jorden rundt 114
Spejderchefen 115
Så går vi i gang med METEOROLOGMÆRKET 116
Månedens spejderhistorie: Den kvæstede citron 118
Trophunden MAFEKING 119
Har du fået gang i SPINNINGREBET? 121
Rolandlejrene 1957 .. 122
Med B-P i lejr 123
Sommerlejr for handicappede spejdere 124
Vinderne i den store FRIMÆRKEINDSAMLING 124
ADD-lommebogens præmier 125
Vi myldrer i aviserne 125
ORDET FRIT 126
Holder til spisegrejer 127
VI TEGNER 128
Et væld af gode ideer 129
Frimærkehjørnet ... 130
SPEJDER-KRYDS nr. 4 130
SENIORSPEJDEREN 131
Hobbyhjørnet 132
SPEJDERAVISEN ... 133
Depotet 137
RÅDSKLIPPEN 139
Fra bibelen 142
Ulveungen KIM 143
Programsiden 143
Blade af træer og buske 144

FORSIDEN:

Så er 2. stjerneprøven overstået. Snart kommer det spændende øjeblik, da jeg bliver rykket op i troppen og skal være med i det eventyrlige spejderliv i en patrulje!

— for alle drenge!

PÅ OPDAGELSE I NATUREN:

HAVENS SORTE SANGER

bygger sin rede —!

AF ANDERS HOLM JOENSEN

Vejret var lidt fugtigt til morgen. Solsortehunnen havde travlt. Den hoppede rundt og opsamlede snart et strå, snart en lille kvist og så et vissent blad og fløj hen til den lille, tætte gran med det alt sammen – vel at mærke, når den var sikker på, at ingen så den. Da der kom en dreng gående gennem haven, fløj den op på en hegnspæl og holdt øje med ham. Den så så forskræmt ud, spredte halefjerene ud i vifte og vippede med halen. Den sænkede vingerne og sagde hele tiden: Tjuk – tjuk. Da den igen havde haven for sig selv, fortsatte den med at samle, og af og til fløj den ned til det lille, nygravede stykke, og det så ud, som om den hentede jord. Den sorte han med den hvide vingefjer havde ikke nær så travlt, men han kom dog et par gange med et strå i næbbet. Ved middagstid var vi henne for at kigge efter i granen. Tæt ind til stammen, halvanden meter over jorden, var der bygget en stor rede, men den var ikke færdig endnu.

Redebygning.

Undertiden kan man finde solsortereder omkring midten af marts, men det mest almindelige er nok at finde de første reder i april. Er man opmærksom på det, kan man tit i forårstiden se solsortehunnen hoppe ligesom søgende ud og ind af stedsegrønne buske og træer og gennem hække. Hun leder uden tvivl efter redeplads.

Solsorte, der yngler i skoven, bygger i regelen reden i halvstore graner, i tætte buske, i kvasdynger og brændestabler eller op ad store stammer, hvorpå der vokser mange småkviste. Af og til kan man også finde reden på jorden under planter med store blade, f. eks. ved skovgrøfter men almindeligvis ligger reden et par meter over jorden.

I haver bygges de første reder tit i stedsegrønne buske og træer, hvor de er godt skjult. Senere, når der er kommet blade på hækkene, bygges rederne der; men det forøvrigt de mærkeligste steder, have- og bysolsorte kan finde på at bygge rede, i tagrender, i cykelskure, op ad nedløbsrør, ja, ethvert sted, hvor der er noget, som kan danne underlag for reden, selv på steder, hvor der dagen igennem færdes mange mennesker. Solsorten er temmelig sky ude i skoven, og den skingrer vældigt op, når den tror, den er i fare; men ved menneskers huse er den ikke særlig ængstelig.

Ungerne er nogle få dage gamle. Det eneste, de kan gøre er at strække hals og gabe når de voksne kommer med mad.

På og ved en skolebygning, hvor der daglig færdedes mange hundrede børn, havde ikke mindre end seks par solsorte fundet egnede redesteder, og de rugede ugenert.

Reden bygges i de fleste tilfælde af hunnen alene. Hannen kan bringe enkelte strå, men det er altid hunnen, som anbringer dem, hvor de skal være. Det kan tage mange dage at få den færdig, men det kan også gøres på én dag. Man har lagt mærke til, at det særlig er i de tidlige morgentimer, mens der endnu er dug på jorden, at solsorten bygger rede, og på fugtige dage kan den være meget aktiv.

Det ser ud til, at solsorten sommetider kan have svært ved at genkende det sted, den har udvalgt til redeplads. Man kan af og til finde flere påbegyndte reder næsten lige ved siden af hinanden, f. eks. på træstilladser. Man har set, at en solsort på en stige, der hang på en mur, byggede 10 reder, hvoraf dog kun to blev færdige, nogle blev næsten færdige, og andre igen bestod kun af underlagsstråene. Hele dette arbejde tog kun tre dage!

Reden består af kviste, strå og visne blade, der lægges og stikkes ind mellem hinanden, så det hele hænger godt sammen. I bunden og siderne er der tit meget jord. En solsorterede kan veje op til et halvt kilo.

Sangdroslens rede kan i haver og skove findes på lignende steder, som solsortens, men den er knapt så stor, og indvendig har den en skål af ler og trøske, mens solsortens indvendig har bløde strå eller mos.

Solsortehannen bringer føde til ungerne, der hele tiden gaber efter mere.

Under redebygningen hopper solsorten af og til op i reden og ligger og vender og drejer sig og former derved med brystet reden, så den bliver helt skålformet. Når reden er færdig, er den så dyb, at fuglen kan trykke sig godt langt ned i den, og man kan somme tider kun se hoved og hale stikke op.

VI FORSKER SELV

hedder en række små, dejlige hæfter, som udkommer på Det Danske Forlag. De er i samme format som Væbneren og trykt på fint papir. Hvert af hæfterne fortæller om et af de dyr eller en af de fugle, du møder omkring vore huse, i haven, på marker, i skove eller ved stranden. Det lille stykke om solsortens rede er lånt fra hæfte nr. 1: Solsorten. Hæftet er skrevet af Anders Holm Joensen. I de kommende numre i serien bliver der fortalt om musvit og svale, om rødhals, mursejler, pindsvin, muldvarp, hare, mus, ræv, flagermus, rådyr, snog og flere andre. Hvert hæfte fås hos boghandleren og koster 2,75 kr.

DET ER LIGE NOGET FOR PATRULJEN PÅ WOODCRAFT

JORDEN RUNDT

De norske spejdere har udskrevet en morsom jubilæumskonkurrence med flg. opgaver:

1. Rejs til påskeøen og start spejdere dér.
2. Lav en spejdersketch.
3. Fremstil et stjernekort til brug i troppen.

Tegninger viser ankomsten til påskeøen! Selvfølgelig er det ikke meningen, at man skal rejse så langt, men man skal indsende en beskrivelse af, hvordan man ville bære sig ad, hvis der var mulighed for at rejse!

Her ser du et udsnit af B-P's samling af vandrestave og stokke. Samlingen findes i B-P's room i London. Der er stokke fra alverdens lande. (Foto: The Scout.)

Jamboree-nyt.

Sutton Park, nordøst for Englands næststørste by, Birmingham, omfatter 2400 acres – en naturskøn egn med store skov- og hedearealer og en række smukke søer. Mange af de nærliggende lokaliteter har haft stor betydning i den engelske historie, ligesom der nu er adskillige vigtige industri- og handelscentre.

Jamboreen får den 3. august besøg af dronning Elisabeth II og hertug Philip af Edinburgh.

Mr. Ralph Reader har skrevet en jamboreesang og komponeret melodien til samme.

Lejrens teater vil kunne rumme 1400 mennesker. Desuden bliver der friluftsbiograf, bl. a. med film om spejdersport i en lang række forskellige lande.

De ungarske flygtninge.

Det kanadiske spejderforbund har sendt en stor pengegave til de østrigske spejderes hovedkvarter, der står bag et stort og uegennyttigt hjælpearbejde blandt de talrige ungarske flygtninge dèr. Også i Schweiz har spejdere iværksat store hjælpeaktioner.

Ny ulvefilm
er netop fremkommet - 2 store spoler - farvefilm. Pris kr. 15,00. En virkelig fin film. Den, vi har ventet længe.

På sporet.
— Kristendomskundskab for KFUM-Spejdere er udkommet i ny og revideret udgave — og smukkere udseende. Prisen er kun steget ganske lidt siden sidste udgave. Prisen er kr. 4,85. Købes i depotet. Brug den i arbejdet, især med de store drenge.

Bibelplanen
er ikke kommet endnu, men alligevel skal den omtales her, for at førerne kan være i god tid med bestillingen. Den kommer omkring 1. maj (begynder 1. juni), og alle gruppeførere opfordres til at købe et antal på gruppens regning og dele ud til drengene.

Bibelplanen er et af vore største aktiver blandt drengene. Køb den og brug den på sommerlejren, idet du lærer drengen, hvordan og hvorfor de skal bruge den.

Bestillingskort på bibelplanen tilsendes gruppeføreren.

100-ÅRET FOR B. P.s FØDSEL I 1857

ER VI EN BEVÆGELSE *eller* BARE EN ORGANISATION

B. P. siger et sted: »Først fik jeg en idé, derefter så jeg et ideal. Nu har vi en bevægelse, men hvis vi ikke passer på, ender det med, at vi bare har en organisation.«

I det dobbelte jubilæumsår bliver vi gang på gang mindet om den rige arv, B. P. efterlod os. Det var virkelig en gnistrende genial idé han fik, da han for 50 år siden begyndte at sysle med det, der senere blev til vor bevægelse.

Sammen med ideen så han et syn af *spejderen:* den kække dreng, med legemlig og sjælelig sundhed i behold, trænet og hærdet gennem strabadser til en mandig karakter, gennemsyret til knoglerne af spejderidealerne, glad og forventningsfuld gående sin manddom imøde, opfyldt af ærlig stræben efter at gøre sit bedste.

Dette syn skabte en *bevægelse,* der er noget helt andet end en *organisation,* der kan være en død og stivnet ramme om noget, der engang har været levende.

En bevægelse er et fællesskab mellem mennesker, der er grebet af de samme idealer og er på vej mod at virkeliggøre dem.

Vi har som korps en fasttømret organisation fra de mindste til de største enheder. Organisation er nyttig, men ikke nok. Spørgsmålet er, om vi er mere end en organisation, om vi stadig er med i den livsfriske, spillevende bevægelse, B. P. drømte om? Er vi de enkelte gennem vor personlige stræben efter at leve op til lov og løfte med til at holde vor bevægelse i live og helst føre den endnu videre frem?

Eller betragter vi blot korpset som en organisation – en forening blandt mange andre, som vi er medlem af?

Du og jeg giver svaret, ikke ved vore ord, men ved det, der taler stærkere, nemlig ved vort liv.

Dan Spry atter i Danmark. Direktøren for det internationale bureau i London Dan Spry, hvis inspirerende besøg i 1954 stadig mindes med glæde, gæster København 3. og 4. maj.

Niels Engberg tildelt fin udmærkelse. Den britiske spejderbevægelses hovedkvarter har tildelt vor internationale sekretær Niels Engberg det fornemme hæderstegn sølvagernet som påskønnelse for hans mangeårige indsats i det internationale spejderarbejde. Til lykke!

Mølgaard.

50-ÅRET FOR SPEJDERBEVÆGELSENS START

Så går vi igang med -

Netop nu
er det den rigtige tid til at tage fat på meteorologmærket. Om et par måneder skal vi på sommerlejr; og går vi i gang med forberedelserne nu, kan apparaterne være klar til brug og gennemprøvede til lejren, hvor selve prøven bedst kan aflægges.

En meteorologisk station.

Kan du få et par stykker mere fra troppen gjort interesserede i sagen, kan I slutte jer sammen og oprette en hel meteorologisk station i sommerlejren. Hver mand laver et par instrumenter, som han har ansvaret for på lejren; men det er selvfølgelig tilladt at foretage aflæsninger også på de andres instrumenter. Der er sikkert ingen tvivl om, at redaktøren af lejravisen med glæde modtager jeres vejrberetninger!

Apparaterne.

Det interessanteste ved meteorologmærket er apparaterne, som du forholdsvis billigt selv kan fremstille og –hvad der måske er mærkeligere – få til at fungere tilfredsstillende! På tegningerne ser du nogle af dem, der er lettest at gå til. Måske kan du selv konstruere andre og bedre.

FUGTIGHEDSMÅLEREN kan laves som et hårhygrometer eller som et psykrometer; det lyder vældig fint, men er såmænd ikke så slemt endda. Hygrometret bygger på den kendsgerning, at et hår bliver længere eller kortere efter hvor megen fugtighed, der er i luften. Håret (et langt hestehalehår eller nogle af lille søsters hår, som du binder sammen) affedtes i æter, hvorefter det anbringes, som du ser på tegningen.

Psykrometret bygger på, at der bruges varme til fordampning. To termometre hænger ved siden af hinanden, det ene omviklet med en våd klud. Ved hjælp af en lille elektromotor med propel blæses luften i en svag strøm hen på termometerbeholderne. Forskellen mellem temperaturen på det »våde« og det »tørre« termometer aflæses, og ved hjælp af en skala, som din fysiklærer sikkert kan finde frem til, aflæses luftens fugtighed.

SOLSKINSAUTOGRAFEN er let at lave og fungerer altid fint. En 1 liters kolbe fyldes næsten helt med vand og anbringes som vist. Det virker nu som brændglas, og når man på blikpladen, som netop er anbragt i kolbens brændvidde, fastgør et stykke tegnepapir (helst brunt eller gråt), kan man om om aftenen på papiret se, hvornår solen har skinnet; da er der nemlig brændt hul i papiret.

VINDSTYRKEMÅLEREN viser både vindretning og -styrke. Den skal selvfølgelig anbringes højt. For at få den til at dreje sig let, kan man montere den i et lille kugleleje.

REGNMÅLEREN er blot et måleglas med en tragt over. Husk blot, at når der i måleglasset er 20 mm vand, er der ikke faldet 20 mm regn! Men du kan få det rigtige tal ved at gange forholdet mellem måleglassets og tragtens tværsnitsareal (det er bedst i forvejen at lave en skala og klistre den på måleglasset).

Lav kort og kurver
over dine iagttagelser ugen igennem – og glem ikke at kontrollere, hvordan dine egne vejrprofetier slog til! Studér iøvrige »Spejderliv«s mange gamle visdomsord om vejret; der ligger mange års erfaringer bag dem. . . . Og så er der vel forresten ingen, der kan forbyde dig at tage et krystalapparat med i lejren for at undersøge, om Meteorologisk Institut har været så heldigt at komme til det samme resultat om morgendagens vejr som du selv!

VI HAR ALT FOR FÅ SPEJDERE MED METEOROLOGMÆRKET!

METEOROLOGMÆRKET

DU KAN FREMSTILLE ÉN AF TO TYPER AF FUGTIGHEDSMÅLERE:

HÅRHYGROMETER LAVET AF ET HESTEHÅR ELLER AF 3-4 SNOEDE MENNESKEHÅR

SAMLING AF HÅRENE

LILLE LOD

OG PSYKROMETER

FUGTIGHEDEN BESTEMMES AF FORSKELLEN MELLEM ET TØRT OG ET MED EN FUGTIG KLUD OMVUNDET TERMOMETER

LILLE ELEKTROMOTOR

SOLSKINS-AUTOGRAF

SOLSKINS-AUTOGRAFEN BESTÅR AF EN VANDFYLDT GLASKOLBE OG ET STYKKE KARTON OPSAT MED CLIPS PÅ ET SOLUR, MEN SÅDAN AT KARTONET SIDDER I KOLBENS BRANDPUNKTLINIE

REGNMÅLEREN LAVER DU AF EN ZINKTRAGT, ET MÅLEGLAS OG ET PAPRØR; FORHOLDET MELLEM TRAGTENS OG MÅLEGLASSETS OVERFLADER BØR VÆRE ENKELT

PAPRØR

VINDFLØJ OG VINDSTYRKEMÅLER

BLIK

S V Ø N

HVIS DU VIL HAVE VINDFLØJEN TIL AT VISE NØJAGTIGT OGSÅ VED LET BRISE, MÅ DEN FORSYNES MED KUGLELEJER

DU BØR KENDE STORMVARSLINGSSIGNALERNE:

- URO I VEJRET
- STORM FRA NORDVEST
- STORM FRA SYDVEST
- STORM FRA NORDØST
- STORM FRA SYDØST

EKSEMPEL PÅ VEJRKORT:

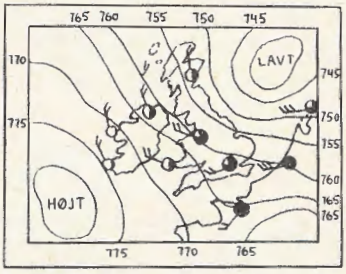

gm.

I TJEN-EN-FEMMER ugen oplevede Per og Jan

TILFÆLDET DEN KVÆSTEDE CITRON

En spejder-kriminalfortælling af Colin Bell. Oversat fra „The Scout" af Henrik Munck

Selvfølgelig blev den citron slet ikke kvæstet, men Per og Jan omtalte altid den bestemte morgen, hvor de blev indblandet i en forbryder-afsløring, som morgenen med »den kvæstede citron«.

Det var i »Tjen-en-femmer«ugen, at Per og Jan traf fru Larsen. De ringede på hendes dør fredag morgen, som svar på det brevkort, hvor hun havde bedt om deres hjælp. Fru Larsen var dårlig til bens og havde derfor svært ved at få sine indkøb besørget. Ville en af spejderne hjælpe hende? Selvfølgelig ville de det, og de var tilmed glade for at kunne hjælpe. Fru Larsen var en rar gammel dame, som var taknemmelig for enhver hjælp.

Fru Larsen havde ikke travlt; det drejede sig blot om lidt kolonialvarer, noget kød, afhentning af en biblioteks-bog, sæbe, kartofler, to dejlige store saftige citroner og en recept til apoteket. Apotekeren meddelte, at medicinen ville være færdig om tyve minutter.

»Dér dummede vi os!« sukkede Per, »vi skulle selvfølgelig være gået derind først, nu bliver vi nødt til at drysse rundt med alle disse varer!«

»Skidt med det, vi har ingen hastværk,« svarede Jan, »lad os gå derover på isbaren og fordrive ventetiden med en portion.«

Jan havde for uvane at svinge med indkøbstasken, selv om den var fuld af kartofler og posen med de to store citroner lå øverst. De skråede over gaden til isbaren, og Jan svang muntert tasken – lige ind i et stoppestedskilt!

Fire kartofler fløj ud og havnede i rendestenen; posen med de to citroner faldt på fortovet og gik i stykker. Den ene citron landede på ryggen af en forskrækket foxterrier, som bjæffede højt og endte i rendestenen (altså citronen, ikke foxterrieren). Den anden citron fløj overraskende tværs over fortovet, over imod en tigger, som stod lige ved posthuset med en bakke med snørebånd og tændstikker.

Per satte kurven med kolonialvarer fra sig og samlede kartoflerne op fra rendestenen. Imens gav Jan en undskyldning til foxterrieren og dens ejer, mens tændstiksælgeren bøjede sig efter den citron, som var trillet hen til ham, samlede den behændigt op og rakte den høfligt til Jan.

Jan tog imod den og takkede tiggeren. Per lagde kartoflerne tilbage i indkøbstasken, fiskede en ti-øre i sin lomme og lagde den på tiggerens bakke, men uden at tage nogen af de faldbudte ting. »Tak!« mumlede manden og vendte hovedet bort. På hans bakke stod der: »Blind. Mange tak.«

Per og Jan så ikke på hinanden, men de spekulerede på det samme, da de gik ind i isbaren. De gik op på første sal, fandt et lille bord ved vinduet, hvorfra de kunne følge gadelivet, og bestilte to portioner hos serveringsdamen.

*

Derfra, hvor Per sad, kunne han se den blinde mand udenfor posthuset. Handelen gik ikke ligefrem livlig, men det syntes trods alt at gå nogenlunde med hans snørebånd og tændstikker.

»Det her er en god måde at fordrive ventetiden på,« bemærkede Jan, »det er ikke så sært, at kvinder kan blive trætte af at gå på indkøb; man bliver sulten af det!« Der skulle nu sjældent meget til at gøre Jan sulten.

Han kiggede over på det andet fortov og lo.

»Se lige engang på ham vinduespudseren derovre, han tager den sandelig med ro!«

Det var en kraftigt bygget yngre mand, som noget tankefuldt gned et lille stykke af vinduesruden med et vaskeskind. Han gav sig virkelig god tid til det.

»Han må være på timeløn! Med den fart, han har på, vil det tage ham mindst 14 dage at blive færdig med det vindue!«

»Vinduespudsning er et meget anstrengende arbejde,« lo Per, »meget mere anstrengende en sådan en smule indkøb! Se nu, nu kommer hans kammerat op ad stigen. Nu går han ned igen. Jeg tror, han har fået en splint i fingeren. Folk er sjove, når de ikke véd, at de bliver iagttaget!«

Et stykke tid morede de to drenge sig med at kigge på folk, som ordnede deres ærinder, gik ind og ud af butikker, op og ned af trinene til banken overfor, eller utålmodigt ventede ved forgængerovergangen.

Det var rigtigt, at vinduespudserne ikke skyndte sig; de spildte en masse tid på at kigge på trafikken og sludre sammen. Så gik

en af dem tværs over gaden og købte en æske tændstikker hos tiggeren. En politibetjent slentrede forbi dem, og de gik hver til sit. Betjenten kastede et blik på tiggeren og fortsatte.

»Ved du hvad?« sagde Per, »jeg har en sær fornemmelse af, at vor tændstiksælger ikke er så blind, som hans skilt fortæller!«

»Jeg antager, at forklaringen er citronen,« smilte Jan, »han var helt god til at samle den citron op, som vi tabte; men måske er han ikke fuldstændig blind, den stakkels fyr.«

»Jeg tror overhovedet ikke, at han er blind!« erklærede Per, »læg mærke til, hvordan han iagttager trafikken.«

»Han lytter sig til den,« indvendte Jan, »man drejer hovedet, når man lytter, ligesom når man kigger.«

Per rystede på hovedet. »Jeg har på fornemmelsen, at han kigger efter et eller andet. Jan! Det er fredag i dag, ikke sandt?«

»Ja – og hvad så?«

»Fredag er den dag, hvor firmaerne henter penge i banken til lønudbetalingerne. Véd du hvad, Jan, jeg er sikker på, at den blinde mand iagttager banken. Jeg har aldrig set ham her i kvarteret før.«

»Åh, hold op med det sludder. Skal vi ikke betale?«

Jan gav tegn til serveringsdamen, men i øjeblik, som hun kom, var der en pludselig bevægelse på fortovet derovre, som fangede hans blik. Vinduespudseren fo'r ned ad stigen, hans kammerat havde smidt vaskeskindet og løb i retning af banken.

»Den blinde mand!« råbte Per, »se ham!«

Der var sandelig noget at se på, for den blinde mand var pludselig blevet vækket til dåd. Han smed sin bakke og sprang hurtigt over gaden, idet han behændigt sprang til side for en sort varevogn, som langsomt kørte henimod banken. Ved indgangen til banken syntes tre mænd og de to vinduespudsere at være indblandet i et slagsmål, hvor alt var tilladt, og netop da Per og Jan fo'r forbi den forbavsede servetrice, blandede den formodede blinde tigger sig i håndgemænget.

»Hallo! Stands!« råbte hun, idet hun forbløffet kiggede efter de flygtende, for derefter forbavset at stirre på spektaklet nede på gaden.

*

Mens Per og Jan var sprunget ned ad trapperne, var løbet gennem barlokalet nedenunder hen til døren og havde banet sig vej ud imellem fodgængerne, som ivrigt spurgte hinanden, hvad det halløj skulle til, – så var begivenhederne faktisk overståede. Drengene var klare over, at de ikke havde fået betalt deres regning, ja, at de ikke engang havde fortalt serveringsdamen, at de ville komme

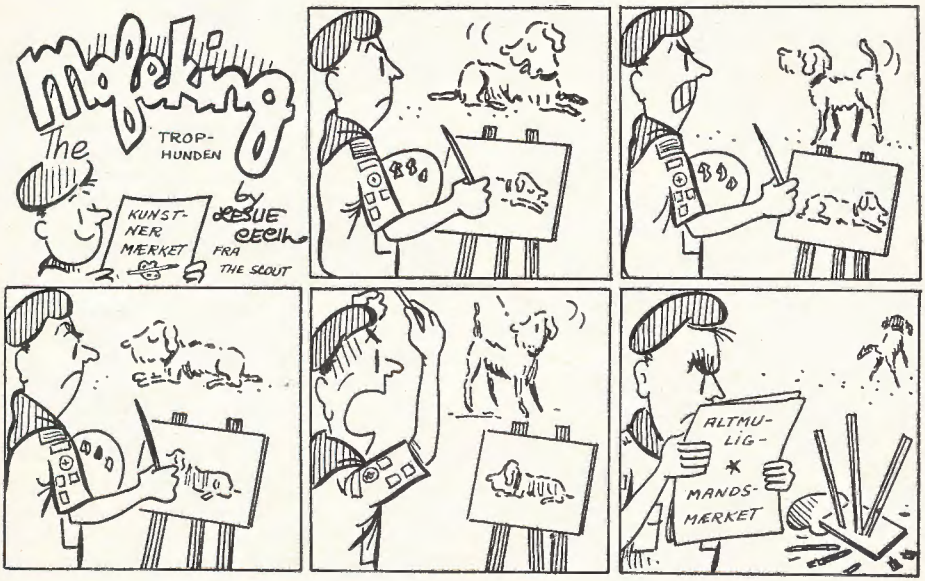

tilbage, så de vendte skamfulde om, undskyldte overfor servitricen og samlede deres ting sammen.

»Jeg sagde jo nok, at jeg havde på fornemmelsen, at den blinde mand var en svindler. Du så den måde, hvorpå han reddede citronen. Godt samlet op! Det var højst mistænkeligt!« Per var gal over at være gået glip af de virkelig spændende begivenheder udenfor banken.

»Måske har du ret,« indrømmede Jan, der stadig svingede faretruende med sin taske, »så var det en kedelig bommert fra hans side. Han er sikkert blevet sat der for at iagttage banken og ikke for at samle citroner op. Disse vinduespudsere må også have været med i banden. Jeg gad vide, om politiet har fået arresteret dem alle. Jeg kunne hverken finde hoved eller hale på det, som folk sagde nede på gaden.«

Per standsede for at samle to kartofler op, som var faldet ud af Jans taske.

»Skulle vi ikke ta' og gå hen på politistationen?« spurgte han, »fru Larsen sagde, at det ikke hastede med ærinderne, og vi kunne give politiet signalement af mændene, hvis nogen af dem var undsluppet. Vi har jo faktisk set dem ret længe på nært hold. Man bør hjælpe politiet, når man kan. Bare vi da var blevet oppe ved vinduet i stedet for at fare ned på gaden på den skøre måde!«

»Ja, vi kunne fortælle politiet om den blinde mand, som samlede citronen op,« fortsatte Jan, »jeg så temmelig nøje på ham, da han rakte mig citronen. Jeg er sikker på, jeg kan beskrive ham.«

*

Den vagthavende betjent hørte meget deltagende på, hvad de havde at fortælle ham. Han nikkede tankefuldt, gryntede af og til og strøg sig langsomt over kinden, som om han omhyggeligt indprentede sig hvert ord.

»Ja så«, sagde han til slut, »den formodede blinde mand samlede virkelig citronen op, siger I? Det var underligt, må jeg sige!« Han kløede sit venstre øjenbryn med enden af sin blyant. »Ja,« sagde han, »mærkeligt – højst mærkeligt!«

Han blev afbrudt, da en dør åbnedes bag ham.

»Rasmussen!«

»Javel!«

Jan fo'r pludselig sammen, så posen med citroner væltede på skranken, og citronerne rullede tværs over gulvet.

»Hov, dér er han! Den blinde mand!« råbte han.

»Manden i døråbningen så på citronerne, som trillede på gulvet. Han samlede den ene op, kiggede først på Jan og så på betjenten, som lo højt.

»Hr. kriminalassistent! Denne unge Mand.. begyndte betjenten.

Kriminalassistent Bendtsen var i godt humør. Han og hans folk havde gjort et godt kup denne morgen. Det var ikke tit, at politiet af forbryderverdenen fik underretning om planlagte overfald på bankbude. I dette tilfælde havde de oplysninger, som var kommet politiet for øre, været rigtige nok, og overfaldet var blevet afværget lige på bankens døretærskel. De to røvere var blevet taget af »vinduespudserne« og ham selv.

Der var kun sket én fejltagelse, og den havde han selv været skyld i. Han skulle aldrig have samlet den trillende citron op fra fortovet, ikke når han havde valgt en forklædning som en blind tigger. Det kunne lige så let have afsløret det hele. Men heldigvis skete der ikke noget i dette tilfælde.

»Hold op med det grin, Rasmussen!« sagde han muntert til betjenten. »Og så kan De give fyren her en ti-øre, for det var jo en tiøre, du gav mig, ikke?« spurgte han henvendt til Per.

Så sagde han til Jens: »Du har opført dig som en helt god detektiv, men hvis jeg må sige min mening, så ville jeg aldrig betro dig at gøre mine indkøb. De citroner bliver jo fuldstændig kvæstede, når de sådan ruller på fortove og politistationsgulve!«

Han smilte, gav citronerne tilbage og ønskede dem begge god morgen.

»Vi er kede af at have forstyrret Dem,« mumlede Per undskyldende.

»I har ikke forstyrret mig. Politiet er altid taknemmeligt for hjælp i deres arbejde – ligesom husmødre – men husk, at det er de små ting, som tæller! Jeg gjorde en fejl ved at samle den citron op; det kunne have ødelagt den opgave, jeg skulle løse. Og du gjorde en fejl ved at tabe den. Du kunne jo have ødelagt citronen!«

»Ih,« sagde Jan, da de gik tilbage til apoteket for at hente fru Larsens medicin, »hvor ville jeg gerne være politimand!«

Han svingede målbevidst med indkøbstasken, mens han knejsede med hovedet og trak skuldrene godt tilbage. Tasken ramte en lygtepæl, og en lille byge af kartofler samt to citroner havnede i rendestenen.

Har du skiftet til korte bukser?

HAR DU FÅET GANG I *Spinningsrebet*

Tegninger: HANS-OLE NIELSEN

Har du fået ryddet dig en plads i stuen, gemt vaser og andet skrøbeligt (husk potteplanterne) ned bag sofaen og forsikret lysekronen og dig selv, kan vi jo fortsætte med

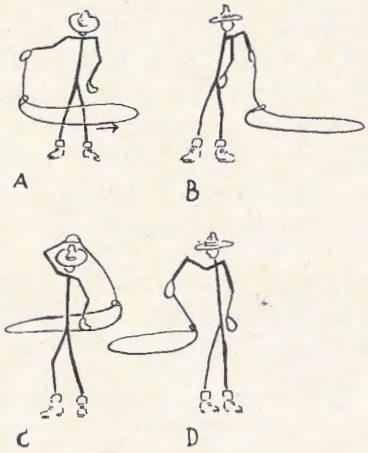

Karusellen: det består i at spinne den udvendige ring rundt om dig selv. Start den udvendige ring; når du har fået den under kontrol, begynder du at føre den over til venstre side. Læg nu mærke til, om du stadig er inde i rebets rytme. Før så hånden op over venstre skulder og hovedet. Når du er nået så langt, som fig. C viser, giver du rebet et ekstra spin og fører det frem foran dig igen. Fortsæt nu med at føre rebet rundt om dig. Hvis det nu skulle ske, at du blev træt af at »køre« den vej rundt, kan du bare »køre« den modsatte vej. Først føre rebet bagom højre skulder og frem foran i venstre side. En yderligere variation er to hånds-karusellen: Start den udvendige ring med højre hånd, skift over til venstre hånd, der giver det lidt mere spin og fører rebet i knæhøjde om bag ryggen, hvorfra højre hånd fører rebet frem foran dig igen.

Skypumpen: Det er ikke tilrådeligt at fortsætte inde i stuen, da der ellers meget let kunne ske en alvorlig ulykke. Det er bedst, hvis du bruger et 7–8 m langt reb, hvor kovsen er gjort tungere med lidt ståltråd. Du starter krinolinen og går med det samme over til »at skifte hånd«. Når rytmen er der, fører du højre hånd, så snart den har modtaget rebet fra venstre hånd, op over hovedet, hvor du giver rebet et spin. Skift ned til venstre, der skifter bagom til højre, der igen fører rebet op over hovedet osv. Det kaldes også en udvidet proptrækker.

Håndskifte under begge ben. Det lyder svært, det er det også. Skal vi lade rebet ligge lidt og tænke os, hvad det er, vi skal lave. Tænk dig, at du står og skifter hånd. Højre hånd modtager tampen, samtidig løfter du venstre ben, så låret kommer i vandret stilling. Nu skifter du fra højre til venstre hånd under det løftede ben, skift igen på ryggen samtidig med at du løfter højre ben og skifter under dette. Skift på ryggen, under venstre ben på ryggen, under højre ben osv. Prøv det nogle gange uden reb, og du vil lære det meget hurtigere med reb. Du skal bruge et 6 m reb. En variation kan du få ved at løfte hele benet op i strakt vandret stilling.

Når du har slappet lidt af med at skifte under begge ben, kan vi gå over til det lidt mere krævende *»spring over tamp«*. Navnet i sig selv forklarer jo, hvad øvelsen består i, den gøres bedst med 8 m rebet. Start krinolinen. Lige efter at tampen har passeret venstre skulder, fører du højre hånd ned, til lidt over knæhøjde, samtidig med at du bøjer ned i knæ. Når nu tampen kommer rundt, træder du over den med venstre ben, idet du samtidig løfter højre højt i luften. Næste gang

I er, og dertil kan I jo bruge en forældrefest eller lignende.

Her skal jeg lige komme med et par tips vedrørende en sådan opvisning. Du begynder med det letteste – krinolinen og så gennemgår I, så vidt muligt uden pauser, resten af jeres program. Men for at sætte lidt mere liv og kulør over foretagenet, så kan I jo prøve at spinne med små dannebrogsflag fæstnet på tampen. Eller I kan kaste serpentiner eller silkebånd på rebet når I spinner krinolinen. Det ser festligt ud. Hvis du vil have et nummer, der virkelig tager kegler, så skal du binde et batteri på rebet, og forbinde det med et par små kulørte lamper. Når man ser det lysende reb i mørke, så vil selv den trægeste tilskuer give sit bifald til kende. Det var lidt om kulør, men hvorfor altid være jordbunden, prøv engang at spinne til højhest. Ham der sidder på skulderen spinner krinolinen, mens ham der står nedenunder spinner den udvenvendige ring. Men højere op endnu, spinne i pyramide. To spejdere står på gulvet og spinner den udvendige ring, mens en spejder står på en skulder af hver, og spinner krinolinen. Eller hvad med at lave et klovnenummer med høj hat og det hele. Det var nogle ideer, som du kan benytte dig af, men sæt fantasien i sving, og du vil opdage, at der er uanede muligheder med et spinningsreb. Held og lykke med din spinning fremover.

Jørgen Beck.

ROLAND LEJRENE i 1957

Der indbydes i år til 4 rolandlejre.

Rolandlejr nr. 35 29. juni—6. juli på Houens Odde.

Rolandlejr nr. 36 6.—13. juli på Houens Odde.

Rolandlejr nr. 37 20.—27. juli på Stoksbjerg ved Haslev.

Rolandlejr nr. 38 3.—10. august på Houens Odde.

Prisen for deltagelse er kr. 32,00.

Tilmelding: senest 1. juni (vær i god tid).

Deltagere: Over 14 årige spejdere, der har bestået 2. kl. prøven.

Deltagerantal: 42 på hver lejr.

(Tilmeldelsesblanketter fås på Korpskontoret).

MED B. P. I LEJR

Disse ret ukendte billeder er taget ved verdens første Gilwell-gensyn, hvor BP kalder til samling med det berømte kuduhorn!

Sommerlejr

FOR HANDICAPPEDE SPEJDERE

29. juni—6. juli
Geelskov
Kølstrup St.
Fyn

Atter i år afholdes en lejr for korpsets handicappede spejdere (tidligere kaldt invalidespejdere).

Turen går denne gang til Fyn, hvor man har lejet en lejrplads med hytte, »Ønskehuset« i Geelskov ved Kølstrup st. Det er første gang disse lejre afholdes på Fyn, så man skal rigtig udforske denne dejlige ø – og forhåbentlig vil solen skinne rigeligt, så der rigtig kan dyrkes primitiv spejdersport.

Lejren afholdes i tiden 29. juni–6. juli og alle handicappede spejdere kan deltage. Lejrafgiften udgør 40.– kr., dog kan søges halv eller hel friplads. Indmeldelsesblanketter til lejren kan fås ved henvendelse til korpskontoret. Sidste frist for indmeldelse er sat til den 20. maj.

Vinderne i den store frimærkesamling

Igennem en årrække har korpsets missionsudvalg haft en løbende frimærkeindsamling, hvor resultatet blev gjort op en gang årlig og de flittigste indsamlere belønnet med diplom og præmier. Da de fire danske spejderkorps sammen med spejdere verden over startede den store frimærkeindsamling i anledning af BP-året, lod missionsudvalget *sin* indsamling indgå i dette arrangement mod til gengæld at få et kvantum frimærker svarende til resultatet af udvalgets normale indsamling.

Indsamlingen sluttede den 10. februar, og her foreligger nu navnene på de ti flittigste enheder i korpsets frimærkeindsamling:

nr. 1 (48 kg) 1. Lyngby gr.
nr. 2 (25 kg) Ringkøbing gr.
nr. 3 (25 kg) Holsted flok
nr. 4 (5½ kg) Horsens (???)
nr. 5 (5½ kg) Bülow trop, Fredericia
nr. 6 (4½ kg) »Tumlerne«, Køge
nr. 7 (4 kg) Rama-flokken, Virum
nr. 8 (4 kg) Nørre Nissum
nr. 9 (3¾ kg) Slagelse flok
nr. 10 (3¾ kg) Gråbroderstammen, Vanløse.

Alle ti modtager missionsudvalgets diplom, og de fem bedste får en præmie i form af en ting ude fra missionsmarken, sendt hjem af vore spejdermissionærer. 1. Lyngby gr. blev også nr. 1 i frimærkeindsamlingen sidste år og beholder derfor endnu et år missionsudvalgets afrikanske »vandre«skjold. Nr. 4: Horsens (???) bedes skrive til missionsudvalget og fortælle, hvem det er, da der ikke var nogen afsender i pakken.

Det har været en lille, men trofast skare, som hidtil har samlet frimærker til missionsudvalget. Den store indsamling har imidlertid lokket mange flere frem, og missionsudvalgets løbende indsamling opgøres næste gang den 31. 12. 1957. Frimærkerne opgøres kilovis (de skal altså ikke »vaskes«) og indsendes gruppevis.

Frimærkeindsamlingen er et strålende bevis på de mange små bidrag, som kan blive til et stort beløb. Igennem de sidste 5 år har missionsudvalget i alt fået frimærker til en samlet værdi af 2000 kr. Disse penge er sendt ud til vore spejdermissionærer og dèr kommet nødlidende drenge til gode. Hjælp missionsudvalget med at hjælpe – saml frimærker – begynd i dag – og bliv ved!

Missionsudvalget.

Præmieudtrækning af ADD-præmiebogens løsninger

En ønskedag til 1000 kr.:
Jørgen H. P. Lollike, Øverup pr. Tingsted st., Falster.

En flunkende ny drengecykel:
Niels Jørn Jørgensen, Ribevej 1, Løsning.

En drengebog:
Claus Josefsen, Heinesgade 12, 2 th., N., Ole Tang Thomsen, Dalbergsgade 2, Viborg, Finn Skjærlund, Bukkerup pr. Tølløse, Leif Nørulf, Johannevej 11, Fredericia, Per Lunde Hansen, Kg. Georgsvej 4, Odense, Thomas Nipgaard, Allégade 14, Haslev, Arne Gottwalt Nielsen, Toftsvej 36, Esbjerg, Kåre Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør, Knud Jacobsen, Kjeld Langesgade 1, 2, K., Thorben Kienitz, Lindevej 5, Nyborg, Lars Rosenkilde Kristensen, Østervang 9, Hobro, John Daucke Jespersen, Laugshusgade 4, Køge, Derek Nielsen, Thorsens Allé, Hasseris, Ålborg, Otto Weie, Vesterhavsgade, Thyborøn, Torben Birger Sørensen, Vordingborgvej. Herfølge, Bjarno Svendsen, Fragdrup Vestergaard pr. Doense, Steen Hegelund Nielsen, Astersvej 5, Middelfart, Hans Jørgen Christensen, Ranum Vestergaard, Ranum, Henning Koertz Mortensen, Strandhuse pr. Kolding, Mogens Nielsen, Usserød Kongevej 18, Hørsholm.

FDF-Depot-Opgaven
En dejlig sovepose:
Flemming Haag, Cypernsvej 1, 2, S.

Med venlig hilsen
på ADD-landsudvalgets vegne
John Rosensten.

Førstepræmien blev vundet af en KFUM-spejder.

Jørgen tager til Göteborg, hvor han besøger sin broder, Chr. Lollike, som arbejder på havnen, og i en forretning vil han, endnu inden dagen er gået, have købt sig et smalfilmsapparat og en fremviser til ialt ca. 856 kroner. Resten af pengene er brugt med rejsen – og »ønskedagen«s forudsætninger er dermed opfyldt.

Jørgen Lollike var iøvrigt godt klar over, at han havde helt gode chancer for at vinde præmien. Man skulle nemlig løse en rebus, som var meget svær, men Jørgen gjorde sig meget umage og købte bl. a. et par bøger for at kunne besvare spørgsmålene, således at løsningen blev helt rigtig.

OG VI MYLDRER I AVISERNE LANDET RUNDT–!

Landspatruljekonkurrencen har givet megen omtale i aviserne.

Konkurrence mellem KFUM-spejderpatrulj

Første del af KFUM-spe
10. landspatruljekonkurren
for de deltagende 30 vend
patruljers vedkommende
i Lunken plantage i søn

Af opgaver kan næv
ningsøvelse igennem et
med fjendtligt sindede indian
et forhindringsløb i et klipp
terræn ved »The Grey Rocks
Endvidere var der kast m
ningsreb i »Missouri River«
opmaaling af samme vanc
de og hastighed, idet m
skulle forcere floden og n
ge en balancebro derove G.

Patruljerne maatte og
res færdigheder i at haan
hjemmegjort karavanepisk ve
tre meters afstand at slukke
med snerten, og maatte ov

Spejderne havde selv lavet nogle udmærkede nivelleringsinstrumenter, hvormed de maalte en bakkes højde, og der opnaaedes fine resultater. Her prøv
...ske, et instrum
...n divi

Vildmarksfærden til Santa Fe

Sønderjyske KFUM-spejderopgaverne. Af de dan... fra Frede...

Farefuld prærietærd blandt indianerne

...em... ...om var...

200 KFUM-spejdere i tur...nering ved Slagelse.

Spejderne morede sig i vildmarken

Vilmarksfærden til Santa Fe fortsætter

...e afsluttedes i et ma...
...omkring Trinbjærg i
...lr.
...n-
...00
...d-
...r-
...ler
...gs-
maaden blev tilberedt paa ægte vildmandsvis over 14 baal bag et lunt læbælte. Humøret var højt, selv om man frøs om de bare knæ med anstand.
Det blev „Kna...rne" fra Skovsgaard, der vandt ...kurrencen, idet de var dygtige
...ev
...ge
...re
...m
...7.
...a-
...r-

ORDET FRIT

Jeg er ikke kværulant!

— men prøv at sammenligne vort spejderdepot med f. eks. KFUK-spejdernes, og du vil give mig ret: Vort depots spejdermæssige udsmykning bliver mindre og mindre. Foruden en dukke i spejderuniform afslører kun en ståltrådslignende opstander til best-sellers for tilfældets skyld med spejderbøger, at man er i spejderdepotet for et af landets største korps.

— du fik måske i november eller december en lille brochure om nye og gamle bøger, som kunne købes i depotet. Blandt disse var korpsets fremragende lærebog i kristendomskundskab: På sporet. I dag, 3 måneder efter, er denne bog endnu ikke at købe i depotet. — Jeg er ikke kværulant, men — — —

Vingede pil, Gnisterne.

Kære Ikke-kværulant!

Korpsets tidl. førertræningsleder sagde engang til mig efter at have besøgt det engelske spejderdepot: »Hvor er det dejligt at komme i vores egen forretning, det kan man da se er et spejderdepot. Der er spejderudstyr og uniformer i vinduerne, og herinde hænger G. M.s udsmykning og spejderbilleder rundt om på væggene. I har totempæl, stander, gevir, rævehaler, trommer og horn hængende som udsmykning, og på hylderne har I spejderhatte, uniformer, spinningsreb osv. frit fremme. I England er alt sådan noget gemt væk i skabe.«

Ja sådan kan man altså se på det, hvis man altså vil.

Hvad samarbejdet mellem korpsforlag og depot angår, så er det upåklageligt, og det er en uforudset forsinkelse, der er skyld i, at du først nu kan købe »På sporet« i depotet.

Med spejderhilsen

Peter Jepsen.

Kære Væbner!

Hvorfor er vi bagefter i Ungarnsindsamlingen? Jeg har tre lørdage siddet og set på disse udsendelser og spændt ventet på, om KFUM-spejderne ikke snart ville starte en indsamling. Men nej, håbet brast. Hvorfor er vi sådan bagefter andre korps. DDS har på tre dage indsamlet 100.000 kr., og FDF har indsamlet 189.000. Hvis korpset ikke tager initiativet, må troppene selv begynde. Derfor, kammerater. Hjælp din næste som dig selv og halvdelen af lommepengene tilfalder Ungarn!!!

Falkevinge Å. T.

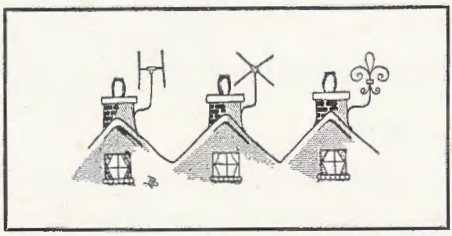

Fjernsynet breder sig —!

Kære Væbner!

Var det ikke en idé at flytte instruktionssiderne ind på midten, således at man kan tage dem ud, hvilket jo ikke er tilfældet, som de sidder nu. Lad os forøvrigt være med at nummerere disse sider, for det ser temmelig sjusket ud med sidenumre i et samlehæfte, man laver af udtagne sider.

Ellers synes jeg vældig godt om Væbneren, bl. a. kan jeg godt lide krys og tværs-opgaverne, lad os få nogle flere af dem.

Søren Stjernø, Rødovre.

Kære Væbner!

Modtag min kompliment for den nye Væbner. Jeg synes, det er en god idé at lade Væbneren fremkomme i format A 5 (standard). Tillige er den blevet mere festlig. Tak for din indsats på dette område.

Med spejderhilsen

Gamle bæver, Afolket, Nærum.

Kære Væbner!

Må også jeg have lov til at rose Væbneren for den nye dejlige form, lige til at tage med i lommen — bravo! Men ak, hvilken forside. Man skulle tro, det var en malebog. Plakaten til korpslejren var fin, men samme streg til forsiden, det du'r ikke, nej, lad os få noget i samme dur som forsiderne i 1955 og 56. Hvad mener I andre?

Indholdet synes jeg vældig godt om, især gennemgangen af spejderduelighedstegnene. Der er dog lige en ting: Hvad skal vi med »Hvordan laver man en borg?« Er man interesseret i en sådan, kan man gå på biblioteket og få bøger om det. Og ærlig talt, hvad skal vi med den bagside, der var i april-nummeret, det er ganske vist morsomt at se, hvor liljen stammer fra, men bruge den bedste side i hele bladet til det! Der kunne i stedet være f. eks. indstruktioner af GM — hvad med en ordentlig gennemgang af brandværnsmærket, hjemstavnsmærket, kokkemærket med nye ideer til båltyper. Eller et par forslag til patruljekoder!!

Må jeg lige til slut spørge, hvad vi skal med den vittighedsrubrik om trophunden Mafeking. Er de morsomme??? — Ellers er Væbneren helt fin, fin. Især den artikel om standeren og gennemgangen af »På opdagelse i naturen« og duelighedstegnene. Mer af den slags.

Med bjørnehilsen

Gamle isbjørn.

Højstærede Væbner!

Er de indlæg og forslag, vi kommer frem med her i »Ordet frit« i grunden til nogen som helst nytte og rammer de på de rigtige steder? Man føler, at de store »kanoner«, som kan føre forslagene ud i livet slet ikke tager nogen notits af dem! Hvorfor ikke? De fleste forslag jeg har læst i »Ordet frit« har dog forekommet mig ganske gode!

Til Klaus Jensen fra Brandsbøl vil jeg gerne

sige et par ord: Jeg synes, det er dejligt med bladets nye størrelse, og det bliver heller ikke så let krøllet og snavset. Dog vil jeg give dig ret i, at forsiden er grim, men den gamle Væbner kan ikke måle sig med den nye, hvad stof angår.

Dit indlæg om LPK synes jeg er fuldkommen rigtigt, thi der dumper jo foruden både LPK og eksamen også et landslotteri ind i suppedasen!

Efter jeg har læst, hvad redaktøren skrev til det ærede medlem Falkevinge, vil jeg gerne bede red. sætte flest mulig annoncer i, men måske gøre bladet lidt tykkere?

Nu har vi et par gange set billeder i Væbneren, hvor der stod: Spejderen med stjerne bedes sende sit navn til redaktionen. Kunne det ikke være interessant at vide, hvorledes »stjernemændene« har gjort sig fortjent til en præmie?

Jeg vil gerne udtrykke min glæde og tak til red. over, at styret af Væbneren ikke er diktatorisk, men at der er noget, der hedder »Ordet frit«, hvor man kan lette sit hjerte.

P. S. Er der nogen, der har samme interesse i en sommeruniform som jeg, ville jeg gerne de udtrykte sig i »Ordet frit«. Jo flere vi er, desto mere får vi at sige. (Se mit indlæg i sidste nummer.) **Jagende falk.**

Og så har redaktøren ordet!

Aldrig før i min redaktørtid har jeg fået så mange indlæg til ordet frit som nu. Det glæder mig vældigt. Der er både ris og ros, som det skal være. Heldigvis er vi mennesker forskellige, så det som én kan lide og er begejstret for, kan en anden ikke døje (forsiderne i de dejlige farver f. eks.). Jeg skal ikke blande mig ret meget i diskussionen, det skal I selv klare, men det er Jagende falks indlæg, der bringer mig frem af busken:

Du kan stole på, der er nogen af »kanonerne«, som du skriver, der omhyggeligt følger vore diskussioner her i Væberen og tager hensyn til dem. Ikke en enkelt, der stiller et ellers fornuftigt forslag, men især, hvis der er mange, der giver det sin tilslutning. Sådan er det jo også i folketinget. Skal et forslag gå igennem, må det have tilslutning fra mange sider. Hæng derfor i, hvis du synes, der kommer et godt forslag frem. Der er f. eks. nu så mange, der har skrevet om at flytte LPK til efteråret, så jeg er ganske sikker på, at vi aldrig mere får LPK i eksamenstiden!!!

Med hensyn til annoncer, så er det selvfølgelig ikke meningen, at vi vil fylde hele bladet. Højst fire sider vil vi give plads til. Da vi gik over til det nye format, fik vi nemlig »arealmæssigt« fire sider mere plads, som vi lejlighedsvis vil prøve at tjene lidt penge på. Som før omtalt: 1 side annonce er lig korpsafgift fra en gruppe på 50 mand for ét år! Regn selv efter: 4 × 10 numre à 50 mand giver korpsafgift fra 2000 ekstra spejdere i et år!

»Stjernemændene« har ikke gjort sig fortjent til præmie, men de er de heldige i en lodtrækning mellem patruljens medlemmer.

Red.

HOLDER TIL SPISEGREJER

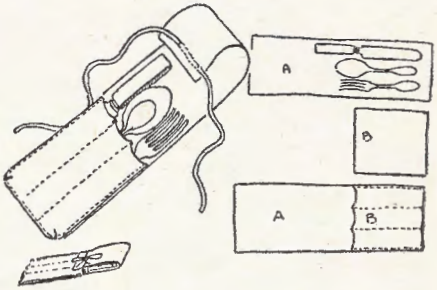

Mål stykket A ud efter dine spisegrejer. Sy B på som vist forneden, sy derefter et bændel i på klappen, og du har et fint hylster til sommerlejren.

VI TEGNER

Af den store bunke tilsendte tegninger har vi denne gang plukket følgende:

Hesten: Henning Nielsen, Nattergalevej 77, NV.

Vandrer: Vagn Kulavig, Havneg. 2, Assens.

Hornblæser: Ove Holm, Grønnevej, Hirshals.

Vi har sendt de tre heldige en bogpræmie fra Spejderforlaget.

ROVER
— *nyt.*

Tjeneste.

»Af de forskellige former for tjeneste, som jeg har nævnt, kan den at hjælpe i spejdertroppen eller ulveflokken ved første øjekast forekomme ret ringe. Men når du først rigtig fordyber dig i den, vil du se, at det er en af de største og vigtigste, om ikke den allerstørste af dem alle!« – skriver BP i bogen »På ridderfærd«.

Overalt i korpset trænger førerne til hjælp i arbejdet. Her kan vi rovere gøre en indsats, enten et par gange om året ved særlige lejligheder, eller ved arbejde, der kræver en mere hyppig indsats. Nogle steder har roverkredsen fået fat i den rigtige ende og yder en så værdifuld hjælp i arbejdet, at førerne ikke for alt i verden ville undvære rovernes bistand.

Dette skal være en appel til den enkelte rover. Find et job, som du kan tage på dig efter din evne og din tid. Spejderarbejdet er et allemandstag, hvor der også er brug for dig.

Roverarbejdet kan ikke være ens i alle grupper, nogle steder har man en dejlig roverkreds, hvor man er sig selv nok, hvor man samles i et herligt kammeratskab, andre steder er man kun et par enkelte rovere, der ikke kan lave et særligt roverprogram, men alle steder kan vi være med i arbejdet og påtage os en hjælpetjeneste for flokken eller troppen. Førerens arbejde er en gerning i rampelyset, roverens arbejde er en tjeneste i kulissen, men begge dele hører med i korpsarbejdet. Ingen af os kan undværes. Gør *du* noget for dit gamle korps?

Lejre og ture i 1957.

Til alle grupper er der udsendt en fortegnelse over forskellige korpsforetagender, som også rovere kan deltage i. Spørg efter denne fortegnelse hos din fører (roverfører – gruppefører), hvis du ikke endnu har set den. Nogle af jer er sikkert allerede igang med forberedelserne til at komme til Rover-moot i England i forbindelse med jubilæumsjamboreen!

Så er det vandretid —

enhver tid er vandretid, siger man, men forårets vandreture har en særlig charme. Så kommer randselen på igen, hikestokken i sving, og turen går ud i det store under, foråret i Danmark, lige nyt og lige forfriskende hvert år. God tur – hvad enten du vandrer alene, eller I er to eller flere! Kan du holde dig hjemme?

Holder du FØRERMEDDELELSER
det er bladet for alle vore voksne medlemmer

Et væld af gode IDEER!

De mange udklip her ved siden af er alle fra Rolandsposten 1957 og fortæller om de mange fine ideer og tips, der findes i dette blad, der er patruljeførernes eget blad.

Du snyder dig selv for mange ting, hvis du ikke er abonnent på Rolandsposten. Du har altid brug for nye ideer i dit patruljearbejde. Her er de, lige til at bruge.

Tegn abonnement på korpskontoret, men skynd dig, hvis du vil have en chance for at få alle numrene for 1957. – Pris 3,00 kr. pr. år.

Kom og syng med!

Statsradiofoniens Drengekor holder stor og munter

SANG- og KONCERTAFTEN

torsdag den 2. maj 1957 kl. 19,30 i KFUM's festsal, Rosenborggade 15.

Programbilleter à 1,50 kr. fås hos *Viggo Kirk,* Ordrupvej 151, tlf. ORdrup 6268, hverdage 17–19. (Giro 631.42.)

Slå jer sammen og bestil billetter under ét!

Den 10. maj

slutter landslotteriet. Har du taget dit nap med at få gruppens lodsedler udsolgt? Den farvestrålende seddel er blevet godt modtaget fra Skagen til Gedser, og den giver mange dejlige kroner til spejderarbejdet i gruppe og korps.

FRIMÆRKE-HJØRNET

Disse fire mærker er i virkeligheden kun to forskellige, idet de er blevet udgivet både perforerede og ikke-perforerede. De blev udgivet i 1948 i anledning af de philipinske spejderes 25 års jubilæum. Der blev udsendt ialt 3.500.000 stk. af disse mærker, så mon ikke du skulle have en chance for at få fat på et af dem til din samling?

SPEJDER-KRYDS NR. 4

Løsningen på spejderkryds nr. 3 var ordene: Ørnepatruljens store stander. Vindernes navne offentliggøres i næste nummer den 1. juni.

★

Her er så en ny opgave. Også her gælder det at finde de tre ord, der er indrammet med dobbeltstreg.

★

Løsningen skal være os i hænde senest den 20. maj – mrkt. Spejderkryds nr. 4. Husk navn og afsenderadresse.

★

Og vi siger tak for det væld af forslag til nye spejderkryds, som vi har fået. Desværre kan vi ikke bruge dem allesammen, men mere herom senere.

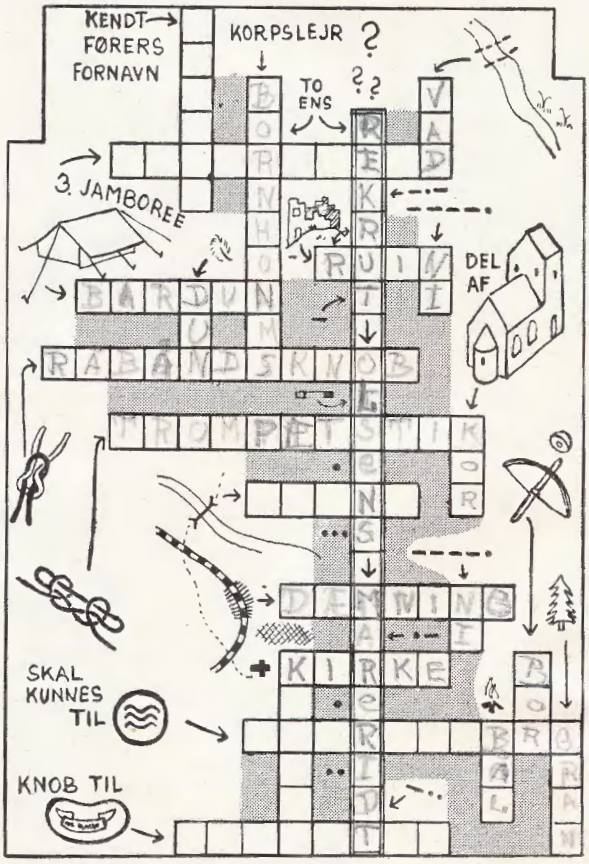

SENIOR-SPEJDEREN

Hvor møder vi dig i ferien?

Jamboore eller Rover Moot i England, fjeldhike i Norge, Forskerfærden i Mosehuset, en række svenske senior-træffere – der er sandelig smæk for skillingen i år! Har du besluttet, hvor du vil være med?

Måske er du at finde på flokkens eller troppens egen sommerlejr som »embedsmand« – de har nok brug for dig og det er et rigtigt seniorjob.

Men enten du nu vil opleve det helt store verdensbroderskab, lære noget nyt, sætte dine kræfter på prøve eller gøre dig nyttig, så udnyt dine korte feriedage 100 pct. – de kommer ikke igen! Forbered dig godt. Et grundigt forarbejde er den halve fornøjelse – og gør ferien dobbelt så god.

Raider-scouts.

Da verdenskrigen var endt, tog Frankrig fat på genopbygningen af det hårdt ramte land, og spejderbevægelsen tog ivrigt del i denne genopbygning. Det blev især de ældre spejdere, som gjorde en fin indsats, og da det var forbi, stod det klart, at man måtte have et særligt spejderarbejde for disse store drenge.

Scouts de France udarbejdede derfor deres *Raider-scoutsystem*. Navnet raid er engelsk og betyder »indfald, razzia, fribyttertogt o. lign.«. Det er kendt fra de lynhurtige commandoraids bl. a. mod Norges kyster, og en raider er altså en deltager på sådan et togt.

I Burmas jungle opererede major Wingates raiders under krigen og partisankampene stillede store krav til disse raiders om dristighed, karakterstyrke og legemlig udholdenhed, om selvstændighed og evne til at klare sig under alle primitive forhold. Der krævedes indgående teknisk viden og kunnen for selv at kunne betjene og vedligeholde deres tekniske materiel.

Det er disse commandoraiders, Scouts de France har brugt som forbillede for træningen af de ældre spejdere.

For at blive raider-aspirant skal man være 1. kl. spejder, fyldt 15 år og af patruljeførerrådet være fundet kvalificeret. Under hele uddannelsen er raider-aspiranten medlem af sin patrulje.

Ingen kan blive raider-scout uden at tilhøre en raidertrop eller en trop, der er godkendt som raider-aspiranttrop. Denne godkendelse gives kun til troppe med første klasses spejderånd og med en så høj teknisk standard, at den har mindst to 1. kl. spejdere i hver patrulje. Desuden skal mindst tre af troppens spejdere have bestået raiderprøven. Synker troppens niveau under dette, mister den retten

★ Har du set korpsets lejrbrochure, som blev omtalt i sidste nummer? Spørg efter den hos din gruppefører.

til at benævnes raidertrop og føre insignierne: en grøn vimpel med ordet RAIDER under tropstanderen.

Raider-aspiranten kan udnævnes til raiderscout, når han er fyldt 16 år, har fået en uddannelse i hjælpetjeneste, tilrettelagt og ledet af brandkorpset, politiet, civilforsvaret el. lign. organisation, og har bestået fem specielle raider-duelighedstegn:

1. Sport. Judoprøve eller evt. anden sportsprøve.
2. Primitiv spejdersport med bl. a. en hike.
3. Motorfører. Prøve i knallertkørsel og motorlære.
4. Redder. Effter eget valg: Brandværn, livredder eller stor Røde Kors.
5. Åndelig-moralsk modenhed. Tildeles efter særlige regler.

Udnævnelsen finder sted ved en særlig højtidelighed, ved hvilken aspiranten påny aflægger spejderløftet og får overrakt raider-insignierne: mærket, som består af en vinget ring med et kors midt i ringen, og den sorte raider-baret.

Raider-scouting er en blanding af primitiv spejdersport og moderne teknik. Hele princippet virker højnende på troppens standard og fører raideren frem mod roverarbejdet.

Interesserede kan læse mere om raiderscouts i bogen »Raiders Scouts« af Michel Menu (DDS. Depot, 18,50 kr.).

Forleden fandt vi
hele vor seniorplan trykt i det islandske spejderblad. Også der er man gået i gang!

HIKE-TELTET MED DE MANGE * * MULIGHEDER

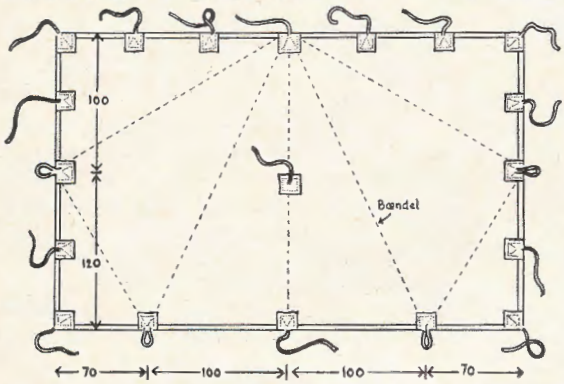

alle mål i cm.

DETTE 1- eller 2-MANDS HIKETELT ER IKKE SVÆRT SELV AT FREMSTILLE, OG AT DET HAR MANGE ANVENDELSMULIGHEDER, KAN DU SE AF SKITSERNE HER.

TELTET SYS AF IMPRÆGNERET SEJLDUG ELLER LETVÆGTSTELTDUG. MÅLENE FREMGÅR AF TEGNINGEN - HUSK AT DER MEDGÅR MINDST 20 CM EKSTRA PÅ HVER LED TIL SØMMENE

DE STIPLEDE LINIER ANGIVER STÆRKE BÆNDLER, DER ER SYET PÅ INDERSIDEN AF TELTDUGEN.

SÅDAN FASTGØRES GJORDENE OG FORSTÆRKNINGSTYKKERNE

SÅDAN FOLDER DU SØMKANTEN

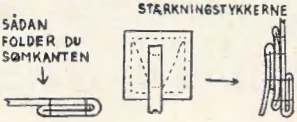

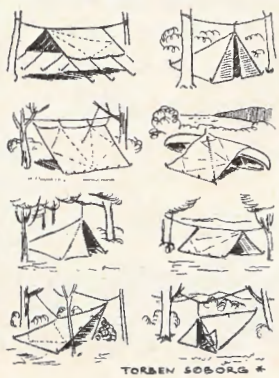

TORBEN SØBORG

HØKASSEN

— Hvordan går det i skolen?
— Jo, jeg læser alt hvad jeg kan.
— Var det ikke bedre, om du læste det, du ikke kan?
(Pioneren).

— Er det rigtigt, at I går ind og ud af vinduerne oppe hos jer?
— Næh, hvorfor det?
— Fordi pinsen står for døren!! (Hammeren).

— Alle burde sove for åbne vinduer hele året!
— Åh, nu gætter jeg på, at De må være læge.
— Næh, jeg er indbrudstyv!
(Fidibus).

Det kan der være noget om, sagde spejderen; han rullede gazebind om rundetårn!
(Håbet).

— Hov, du putter jo teskcerne i lommen.
— Ja, det er lægens ordre.
— Hvad mener du med det?
— Jo, jeg skulle tage to teskeer efter hvert måltid!
(Pioneren).

Trækpapir — jo, det er noget man leder efter, mens blækket tørrer!

SPEJDERAVISEN

Det har været et travlt forår . . .

Landspatruljekonkurrence, BP-festligheder med frimærkeindsamling, ADD- og fastelavns-fester samt lodseddelsalg har præget gruppeblade og avisudklip her i forårsmånederne. Aldrig nogensinde har korpskontoret fået så mange avisudklip på så kort tid om så mange forskellige foretagender landet rundt. Vi opgiver på forhånd blot at bringe nogle enkelte af dem!

Skipatrulje.

Gruppebladte ORAKLET fra Sundby gruppe fortæller om en af gruppens fædre, som har sat sig i spidsen for gruppens skipatrulje. Ved de to første møder blev skiene efterset for de 13 tilmeldte spejdere og ulve, som havde ski. De, der ikke havde ski, skaffede spejderfaderen et meget fordelagtigt tilbud, nemlig ski uden stave for 15 kr. parret. Alt var således i orden til at drage ud med gruppeføreren og tropføreren i spidsen; det eneste, som kom til at mangle, var – – – sneen!

De fleste står på bar bund med hensyn til ideer til at samle penge ind, konstaterer Højdevang gruppes blad FALKEN og skynder sig derfor at bringe et par tips, som forhåbentlig kan sætte fantasien i sving:

To ulveunger på ni og ti år skulle samle penge til deres flok og besluttede, at det skulle ske ved bilvask. »Vi har allerede vasket hr. Frandsens bil«, fortalte de deres far om aftenen, »det fik vi en krone for – og da hr. Møller henne fra nr. 17 så det, gav han os to kroner for *ikke* at vaske hans!«

eller: En trettenårig spejder havde fået lov til at sælge sodavand ved galopbanen. Salget gik strygende – indtil banens ledelse en dag opdagede, at den lille forretningsmand altid kom i god tid før hvert løb og hængte et skilt med påskriften »Virker ikke« op på alle haner med drikkevand.

Mindste-mønt.

Med de 67, 58 kr., som korpsets missionsudvalg modtog til sin mindste-mønt-indsamling i marts, er mindste-mønt-kontoen i løbet af årets tre første måneder nået op på 394,60 kr. Godt begyndt . . . mer af samme slags! Dennegang siger vi tak til grupperne i Sundeved, Søborg, Bedsted og Nærum. Tak for 10 kr. missionsudvalgets blad UDSYN fra Ringsted og Løgumkloster grupper. Og husk så giro 5494 — et gironummer, som ikke må glem's! (adr. Otto Rudsgade 9, Århus).

Skal du *ikke* med i jamboreen?

Så har vi også noget til dig: 3 australske seniorspejdere venter på dit brev — det er da eventyr!

Skriv til:
Danske spejderes fællesudv.,
Postbox 44,
København K.

SKRIV TIL — spejderavisen når der sker noget i din gruppe. — I oplever sikkert noget, som andre gerne vil høre om.

Herlev: Poul Rostgård Petersen.

Espergærde: Palle Henriksen, Uffe Henriksen, Jan Ryter, Hansen, Poul Erik Forvang, Søren Larsen.

Alderslyst: Frithjof Pedersen, Otto Mortensen, Flemming Christensen, Hans Jørgen Greve, Henning Pedersen, Aksel Hansen, Leif Jørgen Jakobsen, Vagn Appel, Kurt Pedersen, Peter Krogh.

Åfolket, Nærum: Torben Rigum Larsen, Hans Chr. Sørensen, Sven Vardil.

4. Frederiksberg: Jørn Pedersen, Ole Bank Mikkelsen, Bjarne Harsted.

Hatting: Anton Madsen.

Åbyhøj: Flemming Mouritsen.

Alderslyst: Tage Balle.

Borgerdyd: Niels Thorball, Jens Østerby, Harald Grut, Søren Ebbeskov, Lauritz Hvidt, Lasse Reimann.

Soldaterhjemmenes dag.

I denne måned sælges der mærker til fordel for KFUM's soldaterhjem landet over. Det bliver på soldaterhjemmenes dag torsdag d. 23 maj. — Mange af vore store spejdere og førerkammerater nyder godt af soldaterhjemmene, mens de er »i trøjen«. Vi tager et nap med og hjælper lokalt med mærkesalget.

God jagt!

★

Bazar i Bedsted.

KFUM-spejderne i Bedsted har afholdt en vellykket jubilæumsbazar på Bedsted kro. Foruden tombola og bortlodninger var der udstilling af spejderarbejder samt missionsudvalgets udstillingstavler. Der var underholdning ved spejderne, og i aftentimerne var der trængsel. Distriktschef Lundahl Michelsen fortalte om BP, og bazarens bruttooverskud blev på 5800 kr., hvilket svarer til et nettooverskud på mellem 4500 og 5000 kr.

Frimærkeindsamlingen.

I januar-nummeret af Virum gruppes blad FALKEN kunne man læse: Vi har i øjeblikket ca. 10.000 frimærker. Vi giver hinanden pote på, at vi inden 1. februar har 20.000 danske og udenlandske mærker. – Men hvad blev resultatet? I marts nummeret læser vi, at det blev langt over forventningen – ialt 46.000 frimærker! – Jo, de kan deroppe nord for København, for her har vi gruppebladet SKOV-NYT fra 1. Lyngby gruppe, som på forsiden af sit marts nummer kan oplyse, at gruppen har indsamlet 49 kilo frimærker!

Chock-story.

... han stod og stirrede på den rustne spade og fire pæle, som var rammet i jorden og viste størrelsen af det hul, som han skulle grave. Det ville tage lang tid, det ville være et trist arbejde, og lønnen for arbejdet ville være meget lille. Solen bagte fra en skyfri himmel og fik sveden til at pible frem, allerede inden han havde begyndt på arbejdet. Han havde nu tænkt sig noget andet af tilværelsen. Det havde tegnet så godt, da han begyndte – brochuren, han havde læst, inden han meldte sig, lød så lovende ... men nu var han altså rekrut og skulle grave troplejrens affaldshul!

BLÅTUNGE

Svenske spejderes Ungarns-hjælp.

I LAK-HAM-GJALDET (organ for 4. Kolding) fortæller en udsendt medarbejder om, hvorledes de svenske spejdere samlede ind til Ungarn:

Her i Härnøsand er der lejet en stor butik på byens hovedgade, hvor man kan aflevere tøj, legetøj og pengegaver. Overalt sælges der »Ungarnstændstikker«. Ved flokmødet fik alle ulveungerne en lille sparebog, hvortil de kunne købe mærker fremstillet som et sønderrevet ungarnsk flag. Når de har nået 5 kr., får de en Ungarns-nål til at bære på uniformen. Hos spejderne brugte man den gamle metode med at tjene penge ved et eller andet arbejde og aflevere resultatet til patruljekassereren; her skulle der 15 kr. til for at få Ungarns-nålen. Iøvrigt har man ligesom i Danmark haft »operation legetøj«. I december arrangerede spejderne Ungarnsmik, som indbragte 550 kr. her i Härnøsand.

For gruppeblads-interesserede:

Der er grøde og vækst i korpsets bladskov. Alene i de forløbne forårsmåneder af indeværende år har ikke mindre end 5 nye gruppeblade set dagens lys, og så starter de endda med en fin standard. Vi byder hjertelig velkommen til:

PLET, organ for Nanokstammen, Gentofte div.
ORDONNANSEN, Bülow trop, Fredericia gruppe.
DIAMANTKNOBET, organ for gruppen »Knuden«, Ålborg.
JYLKATTINJ, Nexø gr., Bornholm.
VÆGTEREN, Dronning Dagmars hird, Ribe.

Vi minder de nye blade – såvel som alle de gamle – om hver måned at indsende 2 eksemplarer af deres blad til korpskontoret, ikke mindst fordi vi forbereder en ny oversigt over korpsets gruppeblade, som vil blive bragt i VÆBNEREN til efteråret.

Gruppebladet »LURGJALDET«, organ for Lindevang gruppe, har fået meget fornemme medarbejdere. I januar kunne bladet på sin forside bringe en artikel skrevet specielt for »Lurgjaldet« af chefen for Spejdernes internationale bureau, Dan Spry, og på samme plads i februar-nummeret kunne bladet bringe en artikel om BP skrevet på bladets opfordring af BPs nære ven og medarbejder gennem mange år, John S. Wilson.

Og så er den store gruppebladskonkurrence ved at være afsluttet. Points bliver talt sammen i dette øjeblik, og i næste nummer af SPEJDERAVISEN kan vi bringe læserne navnet på det gruppeblad, som har fået hæderstitlen »Korpsets bedste gruppeblad 1957«.

Et møde.

Vi står og ser ud over Fælledparkens uendelige prærier; pludselig ser vi i det fjerne en støvsky nærme sig, og frem dukker et stort, nyt og skinnende hestegrin (nyeste model). Vi rækker armen op for at standse den fremmede.

»Hvad er der los?« spørger den fremmede og skubber hatten om i nakken men piben af seksløberen.

»Jeg er speciel udsendt medarbejder ved det gamle, berømte og velansete blad STRIX BUBO...«

Well, bladneger, fat dig i korthed, hvad vil du?«

»Stille et par spørgsmål om færden til Sante Fé. De kender de lokale forhold. Hvordan bedømmer de mulighederne for vore folk?«

Seksløberen snurrer eftertænksomt på pegefingeren, så siger han:

»Jeg må indrømme, I har et glimrende kamphumør, når det går løs, men I glemmer at ruste jer. Det er ikke nok, at man forstår at føre sværd og lægge kraft i slaget; man må forinden have sørget for at friske æggen op.«

Han træder sporerne i bund og skær' den om det nærmeste hjørne på to ben.

Sheriffen i STRIX BUBO.

BROWNSEA-LEJREN
PÅ HOUENS ODDE
13 - 20 JULI

Alle nye troppe
og
alle gamle,
der trænger til
en
virkelig
spejderoplevelse,
mødes i

TROPTRÆNINGSLEJR

for at dygtiggøre sig
i spejdersport

DET ER DET HELT RIGTIGE

PRIS 35 KR.
INDMELDELSE TIL KORPSKONTORET

Jeg ved godt, at David Crockett var en stor skovmand; men derfor er den hue alligevel ikke reglementeret. (The Scout.)

Stor spejderudstilling i København

arrangeret af Østerbro divisionen indenfor Det Danske Spejderkorps.

I anledning af B-P jubilæumsåret afholder de gule spejdere på Østerbro en stor udstilling i »Den frie udstilling«s bygning ved Østerport station. Udstillingen har feåt navnet VÆR BEREDT.

Vinteren igennem har divisionens spejdere og førere arbejdet med indretningen af de 28 stands, bl. a. indrettet spejderlokaler, en lejrplads og en fantasifuld indianerlejr. De grønlandske spejdere har sendt en specialudstilling, og på en af standene bliver der instruktion i at støbe »tinspejdere« — i smag med tinsoldater. En række voksmannequin'er viser spejderuniformer fra forskellige lande, og der bliver en omfattende udstilling af specielle spejderfrimærker. I udstillingsdagene vil der foran bygningen være placeret et søspejderfartøj.

Det bliver uden tvivl en udstilling, som også vil interessere vore drenge og førere. Udstillingen er åben i dagene 31. 5—2. 6., hver dag til kl. 22. Alle spejdere i uniform kommer ind for 75 øre.

En forsinket lykønskning

til to af korpsets grupper, som har haft jubilæum og i den anledning hver udsendt fornemme festskrifter.

SHEERWOOD-STAMMEN, Hyltebjerg gruppe fyldte 25 år den 26. februar og udsendte et jubilæumsskrift på 30 sider med hilsen fra Dan Spray, Gunnar Mølgaard, distrikts- og divisionschef, grupperådsformand, gamle spejdere, fædre, frænder, mødre, ulveunger og mange andre foruden gruppens navnkundige gruppefører Erik Parup. Blandt mange fornøjelige minder, som genopfriskes, er blandt andet det, om dengang man skulle koge 60 blødkogte æg; da de jo skulle have 3 minnutter hver, fandt kloge hoveder ud af, at det måtte blive 180 minutter; efter en times tid fik man dog betænkeligheder og tog æggene op. De fleste kan nok forestile sig, hvor blødkogte de var – drengene sammenlignede dem med gode, hårde tennisbolde!

4. ODENSE GRUPPE havde 1. april bestået i 35 år, og jubilæet markeredes foruden med et festskrift med en stor fødselsdagsfest den 7. april, hvor dagen begyndte med samlet march til Ansgars kirke, om eftermiddagen møde for gamle spejdere og åbning af spejderudstilling og om aftenen fødselsdagsfest med festtale af spejderchefen og opførelse af »Det muntre smil« med 80 medvirkende. Gruppen er meget livskraftig med en trop, to flokke og forældreforening samt sammenslutning af gamle spejdere.

18 Kolding-spejdere i jamboree.

Fra fjerde trop i Kolding vil man sende 18 mand af sted til sommerens jamboree i England. De tre ugers eventyr bliver jo imidlertid en bekostelig historie. Deltagerne skal selv betale 300 kr. hver, mens troppen dækker den resterende udgift på 4000 kr. Det sker gennem en papirindsamling, som begyndte allerede i efterårsferien sidste år og indtil nu har indbragt 1450 kr. Forleden ringede et firma til troppen og bad spejderne komme og hente »noget papir«. To spejdere stillede med trækvogn, men den blev der ikke meget brug for, idet »papiret« viste sig at være en 100 krone-seddel!

I en grusgrav ved Nexø

skete der forleden mærkelige og fremmedartede ting, fortæller »Bornholms Avis«. Hviskende stemmer og svag støj fra smågrene, der knækkes i skovbunden, bryder nattens stilhed. Et øjeblik er alt fuldstændig stille, men pludselig høres kraftig rumlen fra en vogn, som kort efter ruller ind på den åbne plads ved grusgraven. En kommando lyder, en række fakler blusser op og kaster lys over pladsen og den nyankomne vogn, en prærievogn fra det vilde vesten! – Med andre ord: sådan begyndte landspatruljekonkurrencen i Nexø!

Spejderavisens adresse: HENRIK MUNCK, Otto Rudsgade 9, Århus

Hovedbestyrelsen har vedtaget en ny model i skråhuer. Den er af bomuld (som uniformsstof, men sværere) og den er vældig fiks. Den fremkommer i løbet af maj og koster 10.00 med det nye huemærke. Den hidtidige model må selvfølgelig stadig bruges og vi sælger nu resten for 5.00 pr. stk.

Vi har foreløbig opdaget følgende fejl i spejderkataloget, ret dem venligst. Side 3: askebæger 6.50, side 5: prøver og duelighedstegn 2.00, side 14: slirekniv med palisanderskaft henholdsvis 14.75, 15,75 og 20.50.

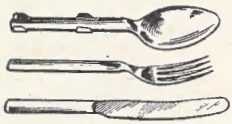

Spisebestik, 3-delt, aluminium **3,00**
Spisebestik, rustfrit stål, armémodel **5,85**

Cykletasker i kraftig rødbrun plastic .. **22.00**
Cykletasker i farvet og imprægneret sejldug **19,50**
Cykletasker i farvet og imprægneret sejldug, indvendig belagt med plastic.. **28,00**

Junior- og damerygsæk m. meis, 40 cm stel, 3 udv. lommer, brede skuldergjorde .. **42,00**
Rygsæk m. meis, 40 cm stel, 3 udvendige lommer, låg med forstærkerremme, chromlæderremme **52,50**
Samme rygsæk m. 44 cm stel **55,50**
Ekstra stor rygsæk på 44 cm stel. Smal forneden, bred foroven. Dobbelt låg med lynlåslomme, chromlæderremme, 2 bagageremme medfølger **66,00**

Tallerkensæt med dyb tallerken, emaille **5,00**
Tallerkensæt m. stort 8 cm krus **5,50**
Emaillekrus, 8 cm.... **1,75** 7 cm.... **1,50**

Spejderransel bygget over en træramme. Indvendige vinkeljern i hjørnerne, støtteben lavet i eet stykke. Udvendig lomme på lågklappen **49,50**
Spejderransel uden udvendig lomme .. **45,50**
Roverransel, stor model, 3 udv. lommer **63,00**

Mepal plasticservice, grøn eller gul, dyb eller flad tallerken **3,25**
kop ..... **2,00** underkop **1,00**
Feltflaske, ¾ l .... **11,75** ½ l **10,50**
Kit Kat model 1/1 l m. krus og etui .. **17,50**

Vandkunsten 12, København K. SPEJDERNES DEPOT **Central 7616 – Giro 272 16**

Et ulvebrev –
som vi ikke fik plads til i Rådsklippen

En rask tur!

Vi startede fra KFUM i regn og snesjap med kurs mod Kærgårdsholm kro som mål. Vi skulle gå 20 km til 2. stjernen. Vi kom også godt derud, men også godt våde om fødderne og godt forfrosne.

Da vi kom ud til kroen, gik »Akela« ind og spurgte, om vi måtte sidde ude i stalden og spise vor medbragte mad; men vi skulle endelig kom ind i restaurationen og spise maden. Da vi kom ind, var der sat tre borde sammen, så vi kunne sidde samlet og spise.

Det gjorde godt at komme ind i varmen, og vi nød det rigtig. Værten kom ind og sad og snakkede med os, medens hans to hunde, Tarzan og Vips, gik omkring os for at se, om der skulle falde en bid fra til dem, og det gjorde der.

Værten var vældig flink; han spillede grammofonplader for os, skønt der stod en grammofon-automat derinde, men han sagde, at vi skulle spare vore penge, og han spillede så plader for os.

Da vi havde nydt den gode varme og var færdig med maden, var der gået en time, og »Akela« gav ordre til, at vi skulle hjemad. Nu havde vi stik modvind, og det var blevet halv frostsne, og vejen var blevet glat, så det var ikke nemt at gå.

Turen var kun for bandeførere og assistenter, da gå-turen var det eneste, vi manglede til 2. stjernen. Vi var 9 ulve med på turen. Det var en hård tur hjemad, og sneen var meget skarp, så den skar os i ansigtet; men så bandt vi vore tørklæder for ansigtet, og så gik det; men efterhånden hængte der istapper ned fra håret – på dem, der ikke havde hue på. Det var en spændende, men hård tur, en rigtig ulvetur, og vi klarede også de sidste 10 km fra kroen og til Skive på den tid, vi skulle, og dem, der var mest trætte, da vi kom hjem, var vist »Akela« og flokassistenten.

Venlig ulvehilsen

Bandeførere og assistenter i »Det frie Folk«,
Skive.

EN VEN I NØDEN!!

DANDY – kvikker bestandig

RÅDSKLIPPEN

KÆRE ULVE!

Som I alle ved, er Robert Baden Powell født i England den 22. februar 1857. Men ved I, at han er den vidunderligste spilopmager og drenge-mand, der nogensinde har eksisteret?!

En af hans lærere fandt ham engang på en høj stol foran klaveret, gravalvorlig i færd med at øve sig på en march med tærne.

Hans rektor bad ham engang om at udfylde et kvarters pause, mens man ventede på en af de optrædende ved skolens aftenunderholdning. Han gav på stående fod en fremstilling af en »fransk time«, som fik hele huset til at ryste af latter.

Han var en af de dygtigste elever i sin skole; han var altid parat, når der var noget, som gjaldt skolens vel, ligegyldigt, hvad der skulle arrangeres. Han kastede sig af al magt ud i det og satte en ære i, at det blev vel gennemført – skolens ære var hans ære.

Hans humør var overdådigt, strålende, ubetvingeligt; og han glemte aldrig sin skole.

Engang mindedes han sin gamle rektor ved at fortælle følgende historie om ham:

Han og nogle kammerater var en dag kommet løbende i fuld fart over gården lige i hælene på nogle drenge fra byen. Pludselig opdagede de, at de blev forfulgt af rektor. »B-P«, kaldte rektor, og B-P nærmede sig skælvende. Pinlig tavshed. Rektor leder og leder efter noget på bunden af sin lomme. Endelig haler han en nøgle frem. »Værs'go«, siger han så. »Hvis du skynder dig gennem døren dér, tror jeg, du kan falde dem i ryggen.«

Under belejringen af Mafeking sendte boerne bud til B-P og opfordrede ham til at overgive sig for at »undgå blodsudgydelse«.

»Ja,« svarede B-P, »der er ikke noget, jeg hellere vil end undgå blodsudgydelse – men hvornår begynder den forresten??«

Ligner du B-P? Ved du altid råd, og forstår du at hjælpe?

En lille og vågen.

I Vestvold divisionen morer man sig for tiden over ulvene fra 1. Risbjerg flok; thi det plejer jo altid at være ulvene, der bli'r de små over for spejderne, men i dette tilfælde blev det omvendt. Flokken var sammen med 2 troppe på weekend, og man havde en øvelse, hvor ulvene skulle danne kæde gennem skoven, og spejderne var smuglere, der skulle snige sig gennem kæden.

Du kan nok forstå, at mange smuglere kom igennem; men bagefter skulle ulvene være smuglere og spejderne fange dem. I kan tro, at spejderne pralede, og de sagde, at de nok skulle fange de små lopper; men de små lopper var ikke til at øjne, thi inde i skoven var der stor travlhed; ulvene havde mødt en gul ulveflok, og der var nu stor travlhed med at skifte uniformer, og forklædt som gule ulve gik man lige så stille gennem kæden af spejdere og op på toldstationen. De gule ulve med grønne trøjer gik også gennem kæden, men spejderne syntes ikke, at de kendte dem, selv om de havde samme divisionsmærke; først senere blev de klar over, at de var gået i vandet med alt tøjet på. Så I forstår nok, at hvis en spejder begynder at drille en ulv, så spørger vi gerne, om de har set noget til en gul ulveflok, og så bli'r han sød igen.

Stor hilsen til alle Danmarks ulve fra 30 kvikke ulve i 1. Risbjerg flok.

En københavnertur.

En weekend var vi på besøg i København. Vi kørte fra Odense banegård kl. 14, og efter en morsom tur over Storebælt nåede vi hen under aften København, hvor vi blev modtaget af de ulve, som vi skulle bo hos, det var Enghave-Bavnehøj flokkene, vi besøgte. Jeg var hos en ulv, hvor vi spiste kyllingesteg og budding, og derefter spillede vi matador.

Søndag morgen mødtes vi i Søndermarken, hvor vi havde terrainleg fra 9–11, derefter havde vi fri et par timer til frokost. Så mødtes vi igen i KFUM i Valdemarsgade; derfra kørte vi i bus ud for at se byen, det sjaskregnede. Vi var først i Kastrup lufthavn, den var meget flot, og vi så bl. a. jetjagere, og så så vi havnen, Gefion springvandet, Amalienborg, og vi sluttede af i Rundetårn. Så tog vi hjem hos vore værter og spiste og så til banegården og hjem igen. Jeg har glemt at fortælle, at vi om eftermiddagen havde nogle lege og sange med københavnerne i KFUM.

Det var en mægtig fin tur, og jeg sender hermed en ulvehilsen fra alle Bolbroulvene til københavnerne og deres far og mor med tak for turen.

Med stor ulvehilsen

Lasse Nielsen,
4. flok Bolbro, bf i gul.

Månedens konkurrence.

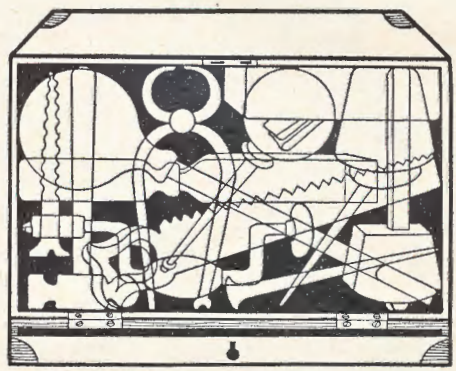

Her har du tømrerens værktøjskasse. Denne dejlige, solide trækasse er fuld af interessante ting, en hel lille skatkiste for den, der forstår at håndtere et stykke værktøj eller, som gerne vil lære det. Jeg har løftet låget til side, så du kan kigge ind. Er du dygtig nok til at finde ud af de forskellige stykker værktøj??

Løsning næste måned.

Onkel Rikki.

Flokturen den 27.-1.

Vi mødtes ved Vanløse station og tog toget til Skovbrynet. Her gik vi på en lille sti, der gik langs togsporet, og så gik vi hen og lagde vores bagage, og Akela råbte flok.

Vi stillede op i bandeorden, og så var der prøvetagning, og alle dem, der ikke havde kastet bold, gik med Baloo, resten med Akela, det var Minaul og jeg.

Da vi var færdige med det, gik vi hen på en bred sti for at lege to lege. Den ene gik ud på, at Akela gav hver ulv et tal, og når så Akela sagde et tal, skulle alle dem, der

havde tallet, løbe rundt om ringen, og hvis man blev overhalet, gik man ud af legen. Den anden leg var katten og musen.

Efter legene spiste vi vores medbragte mad, og efterhånden som banderne blev færdige, skulle bandeføreren melde klar, og da alle var færdige, skulle vi have tæveøvelse.

Vi blev delt i 2 hold med 3 bander i hver. Won-tolla var fører på det ene, Nilghai på det andet. Vi fik et bånd på højre arm, og når det var taget, var man død, og det var Won-tollas hold, der vandt.

Nu råbte Akela flok, og vi gik tilbage til Skovbrynet og kørte hjem, trådte af efter en god tur og sagde farvel.

Med stor ulvehilsen.

Toomai, Grøn bande,
Junglens sønner, Dybendal.

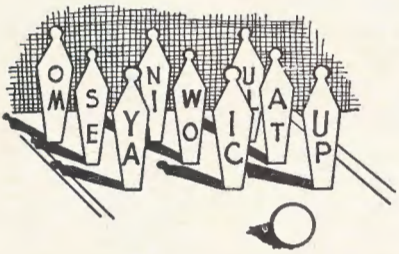

Ulvekeglespil.

Her er en meget interessant leg. På et sæt kegler – mælkeflasker med mærkesedler kan evt. anvendes på et sted, hvor de ikke så let går i stykker – klistrer du nogle af alfabetets bogstaver, 2 på hver, idet du sørger for, at det ene bogstav altid er en vokal (selvlyd). Anbring keglerne som vist på billedet, og stil dig nogle meter derfra. Du må have indtil to mellemstore bolde, som du triller hen ad gulvet, idet du sigter og prøver på at vælte så mange kegler som muligt på én gang. Nu, se på bogstaverne på de væltede kegler og prøv, hvor mange ord, du kan danne. Du må kun bruge det samme bogstav en gang. Sørg for, at du også har skrevet svære bogstaver på keglerne (q - z - x - w o. s. v.). Den spiller, der har flest ord, vinder naturligvis. Denne leg er slet ikke så let. Prøv den.

(Foto B. M.)

Månedens flok.

Denne gang ser du nogle raske ulveunger fra »Mowgliflokken«, 1. Hyltebjerg, der, som du ser, er fotograferet på ulvelejren i Allerød.

Sommerlejr – er det i øvrigt ikke et fortryllende ord? Og så er det den største og mest eventyrlige ulvejagt, som man kan komme på. Har du sparet sammen til den, så du også kan få den store oplevelse, som ulvene fra Hyltebjerg fik det?

Vi siger tak

for de mange gode breve, som kommer til rådsklippen. Har *du* også lyst til at skrive, så send dit brev direkte til Rådsklippens redaktion. Adressen står forneden på næste side. Vi glæder os til at høre fra dig.

DEN NYSGERRIGE ULV

ønsker at vide, om du allerede har forberedt dig på en ekstra stor »good turn« på »Mors Dag« den anden søndag i maj. Hvad vil du hjælpe og overraske mor med den dag??

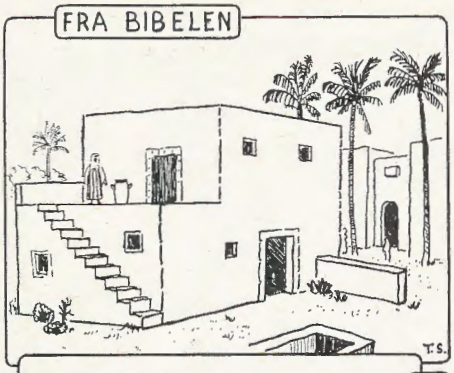

HUSENE. 4.

HUSENE I DE ÆLDRE DELE AF DE ØSTERLANDSKE BYER HAR IKKE FORANDRET SIG MEGET SIDEN JESU TID. HUSENE VAR BYGGET AF STEN ELLER LER. DET SIDSTE VAR IKKE SÆRLIG SOLIDT, ISÆR IKKE UNDER REGNSKYL. TAGET VAR FLADT, AF RAFTER DÆKKET MED GRENE OG ET LERLAG. HEROPPE KUNNE MAN SOVE I DEN VARME TID, TØRRE GRØNSAGER OG OPBEVARE FORSKELLIGE TING. DE FATTIGSTE BOEDE DOG KUN I SIMPLE SKRØBELIGE HYTTER. LÆG MÆRKE TIL BYMUREN I BAGGRUNDEN. PRØV AT SLÅ EFTER JOSVA 2,6 og 15, 1 KONG. 17,9 og 19, MARK. 2,4 og MATH. 7,24-27.

© T.SØBORG.

11-årig ulveunge fra Lindevang flok som detektiv.

Den 11-årige Per Møller, Frederiksberg, der i aftes fandt en berygtet villa-tyv, var i morges midtpunkt i familien. Per, der er en usædvanlig kvik dreng, var ganske upåvirket af situationen, og efter de dramatiske hændelser i aftes sov han som sædvanlig trygt i nat sammen med sin hund, Pjuske.

I aftes blev der begået et indbrud længere »nede« ad vejen, hos direktør Eriksen, og selv om direktøren satte efter tyven i sin bil, var tyven utvivlsomt undsluppet, hvis ikke Per tilfældigvis havde bemærket ham, da han var henne ved en postkasse i nærheden med nogle breve.

Han løb efter ham, så ham smutte ind i en sporvogn, og råbte en politipatruljebil an, der kom forbi. Sporvognen blev standset og tyven anholdt. Det var en flere gange straffet villatyv, der netop var blevet løsladt efter sin sidste afsoning.

– Det var ikke noget at snakke om, sagde Per i morges. Jeg løb jo bare efter ham. Politiet anholdt ham. Jeg har tidligere forsøgt at få fat i en tyv, da der var indbrud her ...

ulv.

Månedens jungleord.

»Sid stille og tænk dig om. Kom med en plan«. (Junglebogen).

Nye 2. stjerne ulve.

»Skovens Ulve«, Samuel flok: Toomai – Jørgen Leisner.

»Mowglistammen«, Haslev: Graabror – Jørn Jensen.

1. Tåstrup flok: Gråbror – Eskild Jensen.

2. Tåstrup flok: Chua – Claus Brandt.

»Gnisternes flok«, Bogdiv.: Sona – Steen Andersen, *Minaul* – Jens Fabricius, *Mysa* – Harris Bøgedal, Tonny Carlsen og Svend Christensen.

Stort whuff! – og til lykke!

Lange Wuf.

Alle 10 duelighedstegn

er bestået af *Toomai,* Jørgen Leisner fra *»Skovens ulve«,* Samuel flok.

S-t-o-r-t w a u – og hjertelig til lykke!

Lange Wuf!

Rådsklippens adresse: KNUD-ERIK HELSTED, Vestergade 13, Svaneke.

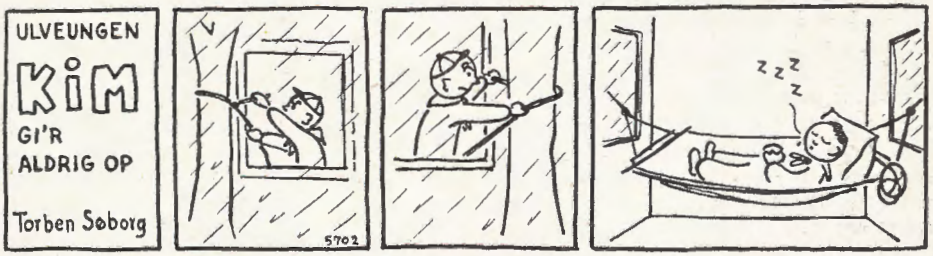

PROGRAM FOR MAJ

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

Alle møder slutter klokken ..... og vi begynder naturligvis præcis!

★ ★ ★

.....tur .....dag d. ..... kl. .....

ved ..... Hjemme kl. .....

.....tur .....dag d. ..... kl. .....

ved ..... Hjemme kl. .....

★ ★ ★

HUSK: .....

.....

.....

.....

.....

Sørg for, at du får dit programblad udfyldt samme aften, som du får dit spejderblad – hvis ikke din fører allerede har gjort det!

KONTINGENTET BETALES VED FØRSTE MØDE

Spejderbladet **VÆBNEREN**

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktion: Carl Chr. Jensen, Engtoften 5, Sønderborg, tlf. 23564

Ekspedition: KFUM-Spejdernes korpskontor, Amaliegade 24, København K.

Trykt i Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S

Udkommer den 1. i hver måned undtagen juli-august

45. årgang — Oplag 17.400

Pris pr. år 6,00 kr. — Bestilles på korpskontoret

Redaktionen slutter den 5. i måneden. Fotos og artikler, der ønskes returneret, må vedlægges svarporto

DET ER TIDEN TIL AT BEGYNDE
EN SAMLING AF
SKOVTRÆERNES BLADE
HVIS DET SKAL BLIVE EN
ALTOMFATTENDE SAMLING